

4.4.2017

JELENTÉS

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről
(2015/2041(INI))

Alkotmányügyi Bizottság

Előadó: Sven Giegold

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	19
MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA, AMELYEKTŐL AZ ELŐADÓHOZ VÉLEMÉNY ÉRKEZETT BE	23
VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMELI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	25
VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	30
VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	36
VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	44
VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	49
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL.....	53
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN	54

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről (2015/2041(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament 2014. április 15-i, az átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodás módosításáról szóló határozatára¹,
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), és különösen annak 9. és 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
 - tekintettel az uniós intézmények mellett működő érdekképviseltek (lobbisták) tevékenységi keretének fejlesztéséről szóló, 2008. május 8-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a nyilvántartásba nem vett lobbistákkal való megbeszélések tilalmáról és a lobbistákkal folytatott megbeszélésekre vonatkozó információk közzétételéről szóló 2014. november 25-i bizottsági határozatra,
 - tekintettel a 2011–2013. évben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló (az eljárási szabályzat 104. cikkének (7) bekezdése), 2014. március 11-i állásfoglalására³,
 - tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a lobbitevékenység átláthatóságához és integritásához fűződő elveire,
 - tekintettel a Parlament eljárási szabályzatának általános felülvizsgálatáról szóló, 2016. december 13-i határozatára⁴,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Jogi Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményeire (A6-0133/2017),
- A. mivel „az Unió tiszteletben tartja a polgárai közötti egyenlőség elvét, és az Unió intézményei, szervei és hivatalai valamennyi uniós polgárt egyenlő figyelemben részesítik” (az EUSZ 9. cikke); mivel „minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében” (az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése és hasonló 13. preambulumbekzdése), és „a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0376.

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0197.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0203.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0484.

polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni” (1. cikkének (2) bekezdése és 9. cikke); mivel „az Unió intézményei, testületei és ügynökségei a lehető legnyíltabban kötelesek végezni munkájukat” (az EUMSZ 15. cikk (1) bekezdése);

- B. mivel az uniós intézmények már előreléptek a nyitottabbá válás útján, és az átláthatóság, elszámoltathatóság és feddhetetlenség tekintetében számos vonatkozásban már a nemzeti és regionális politikai intézmények előtt járnak;
- C. mivel a jogalkotók és a társadalom közötti párbeszéd csakúgy, mint az érdekek képviselete, a demokrácia lényeges része, és mivel a jogalkotási folyamatban a különböző érdekek képviselete a képviselők számára információkkal és szakértelemmel szolgál, és döntő jelentősége van a pluralista társadalmak megfelelő működése szempontjából;
- D. mivel az Unió egyre inkább eltávolodik polgáraitól, ezért növelni kell a média érdeklődését az uniós ügyek iránt, és az uniós intézményeknek a lehető legmagasabb átláthatósági, elszámoltathatósági és feddhetetlenségi normákra kell törekedniük; mivel ezek az elvek kulcsfontosságú és egymást kiegészítő alkotóelemek az uniós intézményeken belüli jó kormányzás előmozdításában és annak biztosításában, hogy az Unió működése és döntéshozatali folyamata nyitottabb legyen, és az uniós intézményeken belüli kultúra vezérelvét kell képezniük;
- E. mivel a demokrácia, a minőségi kormányzás és a hatékony döntéshozatal szempontjából alapvető fontosságú a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalma; mivel csökkenteni kell az Unióban az elszámoltathatóság tekintetében tapasztalható hiányosságokat, és együttműködőbb vizsgálati módok irányába kell előrelépni, amelyek ötvözik a demokratikus felügyeleti, ellenőrzési és hitelesítési tevékenységeket, és egyúttal nagyobb átláthatóságot biztosítanak;
- F. mivel a nem átlátható, egyoldalú érdekképviselet a korrupció kockázatához vezethet, és komoly fenyegetést jelenthet a politikai döntéshozók integritására, valamint a nyilvánosságnak az uniós intézmények iránt táplált bizalmára nézve; mivel a korrupció jelentős pénzügyi következményekkel jár, és súlyos fenyegetést jelent a demokráciára, a jogállamiságra és a közberuházásokra nézve;
- G. mivel a kötelező átláthatósági nyilvántartás új jogalapját képező jogi aktusra van szükség a nyilvántartásba felveendő tevékenységek jogi meghatározásához, ami hozzájárulna az átláthatóság, az integritásra és az elszámoltathatóságra vonatkozó, nem egyértelmű meghatározások és értelmezések tisztázásához;
- H. mivel bizonyos tagállamokban már létrehoztak nemzeti átláthatósági nyilvántartásokat;
- I. mivel az Alapjogi Charta 42. cikkével és az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összefüggésben az EUMSZ 15. cikkének (3) bekezdésében lefektetett átláthatósági követelménnyel összhangban az Unió minden polgárának joga van az uniós intézmények, szervek és hivatalok dokumentumaihoz való hozzáféréshez¹;

¹ A Bíróság 2010. szeptember 21-i ítélete, *Svéd Királyság kontra Association de la presse internationale ASBL (API) és Európai Bizottság (C-514/07 P)*, *Association de la presse internationale ASBL (API) kontra Európai*

Az átláthatósági nyilvántartás lehető legnagyobb fokú kötelezővé tétele

1. üdvözli az Elnökség döntését, amely szerint felkéri majd az igazgatást egységes formátum kidolgozására az előadók és a vélemények előadói számára önkéntes jogalkotási lábnyom létrehozása tekintetében, közzétéve, hogy mely érdekképviselőkkel és szervezetekkel folytattak konzultációt; ezt az egységes formátumot számítógépes eszközként is rendelkezésre kellene bocsátani;
2. emlékeztet arra, hogy a Parlament 2016. december 13-án felülvizsgálta az eljárási szabályzatot, és ennek megfelelően a képviselőknek el kell fogadniuk azt a rendszeres gyakorlatot, amely szerint kizárólag az átláthatósági nyilvántartásban szereplő érdekképviselőkkel találkozhatnak, és kéri, hogy ez a rendszer terjedjen ki az érdekképviselők és a főtitkárok, főigazgatók és a képviselőcsoportok főtitkárai közötti találkozókra is; felhívja a képviselőket és alkalmazottaikat annak ellenőrzésére, hogy azok az érdekképviselők, akikkel megbeszélést kívánnak folytatni, szerepelnek-e a nyilvántartásban, és ha nem, akkor kérjék meg őket, hogy a lehető legrövidebb időn belül, de még a megbeszélés alatt vétessék fel magukat a nyilvántartásba; nyomatékosan kéri a Tanácsot, hogy vezessen be hasonló rendelkezést, amely az állandó képviseletekre is kiterjed; úgy véli, hogy az átláthatósági nyilvántartásban szereplőket kötelezni kell olyan dokumentumok benyújtására, amelyek igazolják, hogy a megadott információk pontosan megfelelnek a valóságnak;
3. emlékeztet arra, hogy a megbeszélésekre vonatkozó tájékoztatás közzétételéről szóló 2014. november 25-i bizottsági határozat tartalmazza az „érdekképviselőkkel tartott megbeszélések” fogalmának meghatározásait; emlékeztet azokra a rendelkezésekre, amelyek meghatározzák, hogy az 1049/2001/EK rendelet szerint mely információk kezelhetők bizalmasan; úgy véli, hogy az ilyen megbeszélésekre vonatkozó rendelkezések nem korlátozódhatnak „kétoldalú” megbeszélésekre, hanem ki kell terjedniük a nemzetközi szervezetekkel folytatott megbeszélésekre is;
4. felhívja az Elnökséget, hogy teremtse meg a szükséges eszközöket ahhoz, hogy a képviselők – amennyiben úgy kívánják – online európai parlamenti profiljukon közzétehessek az érdekképviselőkkel folytatott megbeszéléseket;
5. felhívja a Bizottságot, hogy a Bizottság minden vezető tisztviselőjére (az osztályvezetői rangtól kezdve) tegye kötelezővé azt a gyakorlatot, hogy csak az átláthatósági nyilvántartásban szereplő szervezetekkel vagy önfoglalkoztató magánszemélyekkel folytathatnak megbeszéléseket;
6. nyomatékosan felhívja a Bizottság, hogy tegye közzé az uniós politikai döntéshozatali folyamatban érdemleges szerepet betöltő minden bizottsági alkalmazott külső szervezetekkel folytatott megbeszéléseit, figyelembe véve egyúttal a szükséges adatvédelmi szabályokat is; az e megbeszéléseken részt vevő egyéb alkalmazottak tekintetében az őket küldő osztály vagy szerv nevét kell közzétenni;
7. támogatja a Bizottság által az uniós intézményekhez és azok személyi állományaihoz, valamint az uniós ügynökségekhez intézett felhívását, amely szerint tartózkodjanak a

Bizottság (C-528/07 P) és Európai Bizottság kontra Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07 P), C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P egyesített ügyek, ECLI:EU:C:2010:541.

nyilvántartásban nem szereplő érdekképviselők felszólalóként történő meghívásától, ne vállalják ilyen szereplők felkérésére események védnökségét vagy uniós épületekben történő megrendezését, és ne tegyék számukra lehetővé a Bizottság tanácsadói testületeiben való részvételt;

8. felhívja a Bizottságot, hogy egyablakos online portálon tegyen a nyilvánosság számára könnyen hozzáférhetővé minden olyan információt, amelynek tárgyát uniós intézményeknél gyakorolt érdekképviselő, érdekeltségi nyilatkozatok, bizonyított összeférhetetlenség vagy szakértői csoportok képezik;
9. bátorítja a Bizottságot az alulképviselt érdekek érvényre juttatása révén nagyobb egyensúlyt teremtő intézkedések kidolgozására;
10. úgy véli, hogy az Európai Parlament jogalkotási jelentések előadójává vagy bizottsági elnökké kinevezett képviselői az uniós jogalkotás folyamán betöltött szerepükből fakadóan különleges felelősséget viselnek az érdekképviselőkkel fenntartott kapcsolataik átláthatósága tekintetében;
11. úgy véli, hogy az átláthatósági nyilvántartásba bejegyzett szereplők számára kötelezővé kell tenni, hogy időben frissítsék a nyilvántartás hatálya alá tartozó valamennyi tevékenységükkel kapcsolatos kiadásaikra vonatkozó adatokat, amennyiben e kiadások meghaladják a szóban forgó kategória tekintetében előírt küszöbértéket;
12. úgy véli, hogy az átláthatósági nyilvántartásba bejegyzett szereplők számára kötelezővé kell tenni, hogy a nyilvántartásban közzétegyék adományozóik jegyzékét és a 3000 euró értéket meghaladó értékű adományait, éves összesítésben feltüntetve az egyedi adományok jellegét és értékét; a 12 000 euró értéket meghaladó adományokat azonnal be kell jelenteni;
13. megismétli régóta hangoztatott felhívását, amely szerint ha intézményközi megállapodás révén nem lehetséges minden joghézagot felszámolni és minden érdekképviselőre érvényes, maradéktalanul kötelező nyilvántartást megteremteni, akkor az átláthatósági nyilvántartást jogi aktussal kell alátámasztani; úgy véli, hogy az e jogi aktusra vonatkozó javaslatban figyelembe kell venni az intézményközi megállapodásban tett változtatásoknak köszönhető előrelépést, valamint a Parlament magatartási kódexét; emlékezteti a Bizottságot a Parlament 2014. április 15-i állásfoglalásában¹ kifejezésre juttatott felhívására, amely szerint a Bizottság az EUMSZ 352. cikke alapján 2016 végéig terjesszen elő jogalkotási javaslatot a kötelező átláthatósági nyilvántartás tekintetében;
14. megismétli a Tanácshoz és annak előkészítő testületeihez intézett felhívását, hogy a lehető legrövidebb időn belül csatlakozzanak az átláthatósági nyilvántartáshoz; felhívja a tagállamokat az érdekképviselő átláthatóságát előmozdító jogszabályok bevezetésére; felhívja a tagállamokat olyan jogszabályok bevezetésére, amelyek biztosítják, hogy az érdekképviselők átláthatóvá tegyék az európai jogalkotás befolyásolása céljából nemzeti politikusokkal és a közigazgatással fenntartott kapcsolataikat;

Átláthatóság, elszámoltathatóság és feddhetetlenség az érdekképviselőkkel fenntartott

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0376.

kapcsolatok során

15. emlékeztet 2016. december 13-i határozatára, amelynek értelmében visszavonja az előjogokat mindenkitől, aki kivizsgálások, meghallgatások vagy tényfeltáró célzatú bizottsági ülések során nem hajlandó együttműködni; felhívja a Bizottságot, hogy a nyilvántartásba felvett szereplőkre vonatkozó magatartási kódex további módosítása révén ösztönözze e szereplőket, hogy a lehető legnagyobb jóhiszeműséggel eljárva ne szolgáltassanak sem hiányos, sem pedig félrevezető információkat a fent nevezett meghallgatásokon vagy bizottsági üléseken; úgy véli, hogy az átláthatósági nyilvántartásba felvett szereplők számára a magatartási kódexben meg kell tiltani olyan személyek vagy szervezetek alkalmazását, amelyek leplezik érdekeiket vagy az általuk szolgált feleket;
16. véleménye szerint a szakmai tanácsadó cégeknek, ügyvédi irodáknak és önfoglalkoztató tanácsadóknak meg kell adniuk a nyilvántartás hatálya alá tartozó tevékenységeik pontos kiterjedését, ugyanakkor elismeri, hogy egyes tagállamok nemzeti jogszabályai bizonyos személyeket meggátolhatnak abban, hogy eleget tehessenek az átláthatósági nyilvántartás követelményeinek;
17. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a nyilvántartásba felvett szereplőknek, közöttük ügyvédi irodáknak és tanácsadó cégeknek be kell jelenteniük az átláthatósági nyilvántartásba minden olyan ügyfelüket, amelyek nevében az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá eső érdekképviselői tevékenységeket folytatnak; üdvözli, hogy különböző ügyvédi kamarák úgy határoztak, elismerik az ügyvédek bírósági tevékenységei és az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá tartozó más tevékenységei közötti különbségeket; felhívja továbbá az Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsát, hogy bátorítsa tagjait hasonló intézkedések elfogadására, ugyanakkor elismeri, hogy egyes tagállamok nemzeti jogszabályai bizonyos személyeket meggátolhatnak abban, hogy eleget tehessenek az átláthatósági nyilvántartás követelményeinek;
18. tudomásul veszi, hogy egyes tagállamokban törvényi rendelkezések vonatkoznak a szakmai tevékenység gyakorlásának szabályaira, amelyek objektíve megakadályozzák az ügyvédi irodákat abban, hogy felvetessék magukat az átláthatósági nyilvántartásba, és hogy feltárják a nyilvántartás által megkövetelt ügyfél-információkat; jelentős kockázatot lát azonban abban, hogy a megfelelő nyilvántartásba vételhez szükséges információk közzétételének elkerülése érdekében vissza is lehet élni e törvényi rendelkezésekkel; üdvözli ezzel összefüggésben, hogy a szakmai szervezetek szemmel láthatólag készek partnerként közreműködni annak biztosításában, hogy információk ilyen jellegű visszatartása a szakma érdekében kizárólag a törvény által ténylegesen engedélyezett esetekre korlátozódjon; felhívja a Bizottságot és az Európai Parlament elnökét, gondoskodjanak arról, hogy e hajlandóságnak gyakorlati eredményei legyenek, és azokat minél hamarabb foglalja bele a módosított megállapodásba;
19. az EUMSZ 15. cikkével és az EUSZ 11. cikkével összhangban kéri az Elnökséget, hogy az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá tartozó tevékenységeket folytató, de a nyilvántartásban nem szereplő szervezetek vagy magánszemélyek számára a Parlament épületeibe történő belépés feltételül tegye kötelezővé előzetes nyilvántartásba vételüket; úgy véli, hogy e követelmény alól a látogatócsoportoknak kivételt kell élvezniük; hangsúlyozza, hogy a Parlamentnek az európai polgárokat képviselő

parlamentként a polgárokkal szemben mindig a nyitott ajtók politikáját kell folytatnia, ezért nem szabad szükségtelen akadályokat teremteni, amelyek elbátortalaníthatják a polgárokat a Parlament épületeinek látogatásától;

20. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a „Transparency International” szerint 2015-ben a lobbitevékenységek nyilvánosságra hozatalára szolgáló nyilvántartásba bevitt adatok több mint fele pontatlan, hiányos vagy értelmezhetetlen volt;
21. felkéri az Elnökséget és a főtitkárt, hogy könnyítse meg a lobbisták belépőkártyáinak újraaktiválására irányuló eljárást, külön újraaktiválási eszközt hozva létre annak elkerülése érdekében, hogy túlságosan hosszúra nyúljon az épületekbe történő belépést megelőző várakozási idő; felszólít azon korlátozás megszüntetésére, amely szerint ilyen belépőkártyával egyidejűleg legfeljebb négy személy tartózkodhat a Parlament épületeiben;
22. emlékeztet a kísérői belépőkártyák tekintetében a Parlament által 2016. december 13-án hozott határozatára, és felhívja a főtitkárt, hogy módosítsa a belépőkártyákra és a Parlament épületeibe történő belépés engedélyezésére vonatkozó 2013. december 13-i szabályokat, kötelezővé téve a kísérői belépőkártyáért folyamodó, 18. életévét betöltött minden személy számára egy olyan dokumentum aláírását, amelyben az illető kötelezettséget vállal arra, hogy nem folytat az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá tartozó tevékenységet;
23. úgy véli, hogy megfelelő rendszert kell sürgősen bevezetni a rendelkezésre bocsátott információk átvilágítására annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásban szereplő adatok értelmezhetők, pontosak, naprakészek és átfogók legyenek; felszólít ezzel összefüggésben az átláthatósági nyilvántartás forrásainak lényeges növelésére mind az Európai Parlament Átláthatósági Osztályán, mind pedig az átláthatósági nyilvántartás közös titkárságán;
24. úgy véli, hogy a nyilvántartott érdekképviselőket minden évben, megfelelő számban, véletlenszerű mintavétel alapján az Átláthatósági Osztály és átláthatósági nyilvántartás közös titkársága ellenőrzése alá kell vetni annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásba bevitt adatok értelmezhetőek, pontosak, naprakészek és átfogók legyenek;
25. az EUSZ 4. cikkének (2) bekezdése és 5. cikkének (2) bekezdésére hivatkozva úgy véli, hogy a nemzeti, regionális és helyi szinten demokratikusan megválasztott és ellenőrzött állami intézmények és az Európai Unió mellett fenntartott képviseleteik, valamint belső testületeik és a kizárólag ilyen tagokból álló ernyőszervezetek az uniós többszintű kormányzati rendszer részét képezik, így abban az esetben, ha közérdeket követve lépnek fel, nem kell az uniós átláthatósági nyilvántartás hatálya alá esniük;

A feddhetetlenség védelme az összeférhetetlenséggel szemben

26. felhívja a magatartási kódexszel még mindig nem rendelkező uniós intézményeket és szerveket, hogy minél hamarabb dolgozzanak ki ilyen dokumentumot; sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács és az Európai Tanács még mindig nem fogadott el a tagjaira vonatkozó magatartási kódexet; sürgeti a Tanácsot, hogy vezessen be szankciókat is tartalmazó etikai kódexet, amely kifejezetten a nemzeti küldöttekkel összefüggő

kockázatokkal foglalkozik; nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Tanácsnak is éppúgy elszámoltathatónak és átláthatónak kell lennie, miként a többi intézménynek; felhív továbbá az EU két tanácsadó testülete, a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjaira és személyzetére vonatkozó magatartási kódex elfogadására is; felhívja az uniós ügynökségeket, hogy fogadjanak el iránymutatásokat az igazgatótanácsi tagok és az igazgatók, a tudományos bizottságok szakértői, valamint a fellebbezési tanácsok tagjai összeférhetetlenségének megelőzésére és kezelésére vonatkozóan, továbbá az uniós decentralizált ügynökségekre vonatkozó közös megközelítés nyomán követéséről szóló ütemtervvel összhangban fogadjanak el és hajtsanak végre egyértelmű összeférhetlenségi politikát;

27. úgy véli, hogy minden uniós tisztviselőnek, közöttük az ideiglenes alkalmazottaknak, az akkreditált parlamenti asszisztenseknek, a szerződéses alkalmazottaknak és a nemzeti szakértőknek képzésben kell részesülniük arról, hogy miként kezeljék az érdekképviselőkkel és az összeférhetlenséggel kapcsolatos ügyeket, többek között kötelezővé téve a feddhetetlenség és az átláthatóság megvitatását a felvételi eljárások és a teljesítményértékelő felülvizsgálatok során;
28. hangsúlyozza, hogy növelni kell a feddhetetlenséget és javítani kell az etikai keretet egyértelmű, megerősített magatartási kódexek és etikai alapelvek révén egy minden uniós intézményre és ügynökségre kiterjedő, közös és hatékony feddhetlenségi kultúra kialakításának lehetővé tétele érdekében;
29. elismeri, hogy a „forgóajtó-jelenség” árthat az intézmények és az érdekképviselők közötti kapcsolatoknak; felhívja az uniós intézményeket, hogy e kihívás tekintetében dolgozzanak ki rendszerszintű és arányos megközelítést; úgy véli, hogy a „forgóajtó-jelenség” tekintetében hozott minden jogszabálynak a Tanács elnökére is érvényesnek kell lennie;
30. felhív a volt biztosokra vonatkozó megszorítások megerősítésére, három évre kiterjesztve a „visszavonulási időszakot”, és kötelezővé téve azt legalább az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá eső valamennyi tevékenység tekintetében;
31. úgy véli, hogy a vezető tisztviselők és a volt biztosok új megbízatásaira vonatkozó határozatokat az e határozatok által érintett szereplőktől a lehető legfüggetlenebb módon kijelölt hatóságnak kell meghoznia;
32. kéri, hogy minden uniós intézmény az uniós adatvédelmi szabályokkal összhangban évente tegyen közzé tájékoztatást az uniós közigazgatást elhagyott vezető tisztviselőire, valamint az általuk újonnan betöltött megbízatásokra vonatkozóan;
33. véleménye szerint a jogalkotás minőségének javítása keretében a Szabályozói Ellenőrzési Testület külső és ad hoc tagjai, valamint az Európai Beruházási Bank Igazgatótanácsának tagjai esetében fontolóra kell venni a visszavonulási időszak 18 hónapos időtartamra történő megállapítását (a megbízatásuk végétől számítva), azaz ezen időszak folyamán nem folytathatnak a saját vállalkozásuk, ügyfelük vagy alkalmazójuk érdekeit képviselő tevékenységet az EBB irányító szerveivel és a bank személyi állományának tagjaival szemben;

A szakértői csoportok feddhetetlensége és kiegyensúlyozott összetétele

34. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy követni fogja a szakértői csoportokban keletkező összeférhetlenség kiküszöbölésére vonatkozóan az ombudsman által javasolt ajánlásokat, és kifejezetten támogatja minden egyes kinevezett szakértő megfelelően részletes szakmai életrajzának a szakértői csoportok nyilvántartásában történő nyilvánosságra hozatalát;
35. támogatja az ombudsman felhívását, amely az átláthatósági nyilvántartásba való bejegyzés kötelezővé vételét kéri olyan szakértői csoportok esetében, amelynek tagjai nem kormánytisztviselők, és jövedelmüket teljes egészében vagy túlnyomó részben nem állami intézményektől, például egyetemektől kapják (ellenkező esetben is követelmény, hogy az intézmény nem részesülhet finanszírozásban érdekképviselők, illetve gazdasági és kereskedelmi szereplők részéről);
36. úgy véli, hogy az ombudsman ajánlásának megfelelő és a szakértők összeférhetlenségre vonatkozó nyilatkozataira alapozott, a gazdasági és nem gazdasági érdekek körülhatárolására vonatkozó általános kritériumokat tartalmazó rendelkezés segíthetne a Bizottságnak abban, hogy jobb egyensúlyi helyzetet alakítson ki a szakértői érdekképviselő terén;
37. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy honlapján tegye közzé a szakértői csoportok minden ülésének jegyzőkönyvét, többek között a többféle képviselt véleményt is;
38. nyomatékosan kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a konzultációk nyitott kérdésekről szóljanak, és ne csupán már korábban meghatározott politikai irányvonal megerősítésére törekedjenek;

Az európai választások tisztasága

39. úgy véli, hogy a jelölteket a pártokon belül az európai választási törvény szerint, demokratikusan kell kijelölni, titkosan és a tagok megfelelő véleménynyilvánítása mellett, és hogy az Unió vagy a tagállamok pénzügyi érdekeit sértő korrupció elkövetésében jogerősen vétkesnek talált személyeknek a jogsértés súlyosságával arányos időtartamra el kell veszíteniük azt a lehetőséget, hogy e választásokon jelöltjeként indulhassanak; megjegyzi, hogy ezt a kizárásra vonatkozó eljárást bizonyos tagállamokban már bevezették; úgy véli, hogy egy új jogalkotási eszköz, például egy irányelv közös minimumszabályokat hozhat létre, közelítve a korrupció következtében történő kizárás tekintetében a különböző tagállamokban alkalmazott eltérő gyakorlatokat és jogi kereteket;

A biztosok jogi elszámoltathatóságának megerősítése

40. felhívja a Bizottságot, hogy térképezze fel a tagállamokban a kormánytagok jogviszonyait szabályozó törvények tekintetében alkalmazott bevált gyakorlatokat, és terjesszen elő jogalkotási javaslatot, amely az együttdöntési eljárással összhangban rögzíti a biztosokra vonatkozó átláthatósági kötelezettségeket és jogokat;
41. felszólít arra, hogy a biztosok javadalmazását, többek között fizetésüket meghatározó döntést – amelyet az Európai Bizottság megalapítása óta kizárólag a Tanács hoz meg – vonják az együttdöntési eljárás hatálya alá;

42. rámutat arra, hogy néhány tagállamban hiányoznak a kormánytagok jogviszonyait szabályozó törvények, amelyek kizárják, hogy a tisztviselők teljesen vagy részben gazdasági társaságokat birtokoljanak;

Összeférhetetlenség a megosztott irányításban és harmadik országokban az uniós pénzek kezelésével kapcsolatban

43. súlyos összeférhetetlenséget lát abban, hogy uniós tisztviselők tulajdonában lévő üzleti vállalkozások uniós finanszírozásra pályázhatnak, illetve alvállalkozóként uniós támogatásban részesülhetnek, és hogy ezáltal maguk e tulajdonos-tisztviselők felelősek mind a források megfelelő felhasználásáért, mind pedig a felhasználás ellenőrzéséért;
44. felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőben a támogatásokról szóló minden uniós jogszabályba vegyen fel egy kikötést, amely szerint uniós tagállamokban és harmadik országokban működő, uniós tisztviselők tulajdonát képező üzleti vállalkozások ne kérelmezhesenek és ne kaphassanak uniós forrásokat;

A dokumentumokhoz való teljes hozzáférés megvalósítása és átláthatóság az elszámoltathatóság biztosítása érdekében a jogalkotási folyamatban

45. emlékeztet a 2014–2015-ben a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 2016. április 28-i állásfoglalásában¹ a Bizottsághoz és a Tanácshoz intézett felhívására, amelyben:
- felszólított az 1049/2001/EK rendelet hatályának kiterjesztésére minden olyan európai intézményre, amelyre az jelenleg nem vonatkozik, többek között az Európai Tanácsra, az Európai Központi Bankra, a Bíróságra, valamint az EU valamennyi szervére és ügynökségére,
 - felszólította az Unió intézményeit, ügynökségeit és egyéb szerveit, hogy tegyenek eleget a dokumentumok teljes körű nyilvántartása tekintetében az 1049/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkében előírt kötelezettségeiknek,
 - úgy vélte, hogy a háromoldalú megbeszélések során létrehozott dokumentumok, többek között napirendek, eredményösszesítések, jegyzőkönyvek és a Tanácsban kialakított általános megközelítések a jogalkotási folyamattal kapcsolatosak, ezért elvi kérdés, hogy nem szabad ezeket más jogalkotási dokumentumoktól eltérő módon kezelni, és közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni őket a Parlament weboldalán,
 - felhívott egy közös intézményközi nyilvántartás létrehozására, amelynek részét képezi a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás keretében még folyamatban lévő munka tárgyát képező jogalkotási ügyek aktuális állását rögzítő közös külön adatbázis is,
 - felhívta a Tanácsot, hogy tegye nyilvánossá a Tanács munkacsoportjainak üléseiről készített jegyzőkönyveket és egyéb dokumentumokat,
 - felhívta a Bizottságot a másodlagos jog részét képező minden jogszabályt, különösen

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0202.

a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat tartalmazó nyilvántartás létrehozására, és megjegyzi, hogy ennek létrehozása a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás keretében megkezdődött,

- kifejezésre juttatta azt a meggyőződését, hogy független felügyelő hatóságot kell felállítani a dokumentumok minősítésére és minősítésének feloldására,
- felhívott arra, hogy elvi alapon hozzák nyilvánosságra a Parlament weboldalán a Parlament bizottsági koordinátorainak, az Elnökségnek és az Elnökök Értekezletének üléseiről készített napirendeket és visszajelző feljegyzéseket, valamint az e napirendekben hivatkozott minden dokumentumot;

Átláthatóság az EU külső képviselete és az EU által folytatott tárgyalások tekintetében

46. üdvözli az Európai Bíróság közelmúltbeli ítélkezési gyakorlatát, amely megerősíti, hogy a Parlamentnek joga van megkapni a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos információkat, valamint üdvözli az intézmények azon kötelezettségvállalását, hogy az együttműködés és az információmegosztás tárgyalásos javítása révén nyomon kövessék a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás (40) bekezdését; megjegyzi, hogy a tárgyalások 2016 végén megkezdődtek, és ezzel összefüggésben felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy valóban kötelezzék el magukat és tegyenek meg minden szükséges erőfeszítést annak érdekében, hogy a Parlamenttel mielőbb megegyezésre jussanak a Parlamenttel való együttműködés és információmegosztás javításáról a nemzetközi megállapodások teljes életciklusában, mivel ez elősegítené az Unió külső fellépései legitimációjának és demokratikus ellenőrzésének fokozását;
47. megjegyzi, hogy noha a Parlament és a Bizottság között létrejött egy intézményközi együttműködési megállapodás, ennek megfelelő mechanizmus a Parlament és a Tanács között nem létezik;
48. hangsúlyozza a Bizottság által a kereskedelmi tárgyalások átláthatóságának növelésére a közelmúltban tett erőfeszítéseket; ugyanakkor úgy véli, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak még javítania kell munkamódszerein, hogy a Parlamenttel jobban együttműködhessen a közös kereskedelempolitikával összefüggő ügyek és tárgyalások dokumentumaihoz, információihoz és a döntéshozatalhoz való hozzáférés tekintetében (például információk a tárgyalásokra – kitérve ezek vegyes vagy kizárólagos jellegére, területi hatályára, a megbízásokra és a tárgyalások előmenetelére –, a kereskedelmi megállapodások ideiglenes alkalmazására, a kereskedelmi és/vagy beruházási megállapodások által létrehozott testületek tevékenységeire és döntéseire, szakértői találkozókra, valamint a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusokra vonatkozóan); e tekintetben sajnálja, hogy a Tanács nem bocsátotta az európai parlamenti képviselők és a nyilvánosság rendelkezésére a tárgyalási megbízásokat a jelenleg tárgyalás alatt álló minden megállapodásra vonatkozóan, de üdvözli, hogy egy évvel a Bizottság és a Parlament között a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről (TTIP) folyó tárgyalások dokumentumaihoz való hozzáféréstől szóló tárgyalások után végül operatív megállapodás született, amely minden EP-képviselőnek hozzáférést engedélyez, ezáltal pedig a TTIP-tárgyalásokat az eddigi legátláthatóbb tárgyalásokká teszi; üdvözli e tekintetben a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatóságának azon törekvését, hogy a TTIP-vel kapcsolatos jelenlegi átláthatósági kezdeményezést

mintaként használja minden kereskedelmi tárgyalás vonatkozásában, ahogy azt „A mindenki számára előnyös kereskedelem” című új kereskedelmi stratégiában körvonalazta, és hogy azt végrehajtsa;

49. hangsúlyozza, hogy – miként az Európai Bíróság rámutatott – az átláthatóság mint kötelezettség az Unión belül a kormányzás demokratikus természetéből fakad, és hogy amennyiben a bizalmas információk a nyilvánosság általi hozzáférés elől el vannak zárva (ahogyan ez a kereskedelmi tárgyalások esetében történik), úgy a parlamenti képviselők számára elérhetővé kell tenni, mert ők a polgárok nevében ellenőrzik a kereskedelmi politikát; ezért úgy véli, hogy a minősített információhoz való hozzáférés lényeges a Parlament általi ellenőrzés szempontjából, míg ez utóbbi köteles az ilyen információt megfelelő módon kezelni; úgy véli, hogy – a kétértelműség és az önkényes döntések elkerülése érdekében – világos kritériumokra van szükség a dokumentumok „bizalmas anyagként” való minősítéséhez, továbbá hogy a dokumentum minősítését fel kell oldani, amint annak minősítése már nem szükséges; felhívja a Bizottságot, hogy amint egy, a tárgyalásokkal kapcsolatos dokumentum belső véglegesítése lezárult, értékelje, hogy nyilvánosságra hozható-e; megjegyzi, hogy az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata szerint egyértelmű, hogy amennyiben egy, az uniós intézményektől származó dokumentum kivételt képez a nyilvános hozzáférés joga tekintetében, az intézménynek világosan ki kell fejtenie, hogy az adott dokumentumhoz való nyilvános hozzáférés konkrétan és érdemben miért sértené a kivétel által védelt érdeket, azzal, hogy e kockázat nem lehet csupán elméletileg lehetséges, hanem ésszerűen előre láthatónak kell lennie; felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az európai ombudsman 2014. júliusi ajánlásait, különösen a tárgyalások dokumentumaihoz való hozzáférés és az átláthatósági nyilvántartás hatálya alá tartozó magánszemélyekkel és szervezetekkel folytatott valamennyi megbeszélés napirendjének és jegyzőkönyvének közzététele tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet és a nyilvánosságot a tárgyalások előtt a tárgyalási fordulók napirendtervezetéről, valamint a tárgyalások után a végleges napirendről és a jelentésről;
50. úgy véli, hogy az Uniónak élre kell állnia a kereskedelmi tárgyalások átláthatóságának növelésében, nemcsak a bilaterális, hanem – lehetőség szerint – a plurilaterális és a multilaterális folyamatok tekintetében is, nem kevesebb átláthatóság mellett, mint a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében szervezett tárgyalások esetében; hangsúlyozza azonban, hogy a Bizottságnak tárgyalópartnereit is meg kell győznie arról, hogy növeljék az átláthatóságot, biztosítva, hogy ez kölcsönös folyamat legyen, amely nem veszélyezteti az Unió tárgyalási pozícióját, és hogy a potenciális tárgyalópartnerekkel a hatály meghatározására vonatkozóan folytatott gyakorlatnak része legyen az elérni kívánt átláthatósági szint is; hangsúlyozza, hogy a nagyobb átláthatóság világszerte valamennyi uniós tárgyalópartner és érintett fél érdekében áll, továbbá hogy ez megerősítheti a szabályokon alapuló kereskedelem iránti globális támogatást;
51. emlékeztet annak fontosságára, hogy a közös kereskedelempolitikára irányuló jogalkotási folyamatban figyelembe kell venni az EUMSZ 338. cikke (2) bekezdésével összhangban álló uniós statisztikákat, valamint a pártatlanság és megbízhatóság legmagasabb standardjának megfelelő hatásvizsgálatokat és fenntarthatósági hatásvizsgálatokat, és ennek vezérelvéként kell szolgálnia a Bizottság „minőségi

jogalkotásra” irányuló politikája keretében végzett valamennyi felülvizsgálat során; úgy véli, hogy az ágazatonkénti hatásvizsgálat növelné az uniós kereskedelmi megállapodások megbízhatóságát és legitimitását;

52. megismétli a 2016. április 12-i állásfoglalásában¹ a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy dolgozzon ki az átláthatóságra, feddhetetlenségre és elszámoltathatóságra vonatkozó, a nemzetközi szervezetekben/testületekben működő uniós képviselők tevékenységét vezérlő európai magatartási kódexet; kéri, hogy a demokratikus legitimitásra, az átláthatóságra, az elszámoltathatóságra és a feddhetetlenségre vonatkozó átfogó előírások bevezetésével fokozzák a politikai koherenciát és a globális intézmények közötti koordinációt; úgy véli, hogy az Unió képviseletét a többoldalú szervezetekben/testületekben észszerűbbé kell tenni és szabályokba kell foglalni annak érdekében, hogy növekedjen az Unió részvételének átláthatósága, feddhetetlensége és elszámoltathatósága ezekben a testületekben, erősödjön a befolyása, és jobban előmozdíthassa a demokratikus folyamat során általa is elfogadott jogszabályokat; kéri egy intézményközi megállapodás elfogadását annak érdekében, hogy hivatalossá tegyék az uniós képviselők és a Parlament közötti párbeszédet, amelyet a főbb nemzetközi tárgyalásokat megelőzően az európai álláspontok elfogadására és egységességére vonatkozó iránymutatások kidolgozása céljából az Európai Parlamenttel kell tartani;

Átláthatóság és elszámoltathatóság a közpénzek felhasználása terén

53. úgy véli, hogy a költségvetésre és a közpénzek Unión belüli felhasználására vonatkozó adatok tekintetében közzététel révén biztosítani kell az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot, a megosztott irányítás tekintetében tagállami szinten is;

A gazdasági kormányzás átláthatósága és elszámoltathatósága az euróövezetben

54. úgy véli, hogy az eurócsoportban, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságban, az Ecofin Tanács „informális” ülésein vagy az euró-csúcstalálkozókon hozott vagy előkészített határozatokat átláthatóvá és elszámoltathatóvá kell tenni, többek között azok jegyzőkönyveinek közzététele révén is, egyensúlyt teremtve a kívánatos átláthatóság és az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájának szükséges védelme között;

Az Unió költségvetésére vonatkozó átláthatóság és elszámoltathatóság

55. megjegyzi, hogy 2014-ben összesen 40 esetben zártak le uniós alkalmazottakkal és intézmények személyzetének tagjaival kapcsolatos vizsgálatokat; hangsúlyozza, hogy ez az adat alacsony, és azt mutatja, hogy a csalás és a korrupció nem jellemző az uniós intézményekre²;
56. hangsúlyozza, hogy 2014-ben az Európai Csalás Elleni Hivatalnak (OLAF) bejelentett, lehetséges csalással kapcsolatos ügyek legnagyobb részben az európai strukturális alapok felhasználásával kapcsolatosak (1417 esetből 549-ben); kiemeli, hogy az OLAF 2014-ben 476,5 millió eurónyi strukturálisalap-forrás visszakövetelését ajánlotta;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0108.

² Az OLAF 2014. évi jelentése, Az Európai Csalás Elleni Hivatalnak a 2014. január 1. és december 31. közötti időszakra vonatkozó, tizenötödik jelentése.

megjegyzzi, hogy az érintett hatóságok az OLAF 2014. évi ajánlásai nyomán 22,7 millió eurót követeltek vissza; felhívja a tagállamokat, hogy kezeljék kiemelten az uniós források megfelelő elosztását, és nem megfelelő elosztásuk esetén maximalizálják a visszakövetelésükre irányuló erőfeszítéseket¹;

57. felhívja a Bizottságot, hogy terjessze elő az úgynevezett hatos és kettes csomag felülvizsgálatát annak érdekében, hogy a Parlament számára bővebb ellenőrzési hatáskört biztosítson az európai szemeszter kulcsfontosságú dokumentumainak elfogadása tekintetében, és különösen hatékony eszközöket a szubszidiaritás és az arányosság elve tiszteletben tartásának biztosítására;
58. felhívja az eurócsoportot, hogy vonja be a Parlamentet az Európai Stabilitási Mechanizmus által nyújtott pénzügyi támogatás kedvezményezettjeivel közösen elfogadott szerződéses feltételek végrehajtásának ellenőrzésébe;

A visszaélést bejelentő személyek védelme és a korrupció elleni küzdelem

59. üdvözlí az európai ombudsman által azzal kapcsolatban indított vizsgálatot, hogy az uniós intézmények teljesítik-e a visszaélések bejelentésére vonatkozó belső szabályok bevezetésével kapcsolatos kötelezettségüket; sajnálatát fejezi ki az ombudsman megállapítása miatt, amely szerint egyes uniós intézmények még nem hajtják végre megfelelően a visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó szabályokat; rámutat, hogy mindeddig csak a Parlament, a Bizottság, az ombudsman hivatala és a Számvevőszék fogadott el ilyen szabályokat; kéri, hogy a Parlament készítsen tanulmányt az akkreditált parlamenti asszisztensek számára visszaélések bejelentése esetén védelmet nyújtó mechanizmusról;
60. úgy véli, hogy a visszaélést bejelentő személyek hatékony védelme a korrupció elleni küzdelem kulcsfontosságú eszköze, és ezért megismétli a 2015. november 25-én a Bizottsághoz intézett felhívását², hogy a visszaélést bejelentő személyek védelmét szolgáló minimumszabályok megállapítása érdekében 2016 júniusáig tegyen javaslatot a visszaélést bejelentő személyek és hasonló informátorok tényleges védelmére szolgáló uniós jogszabályi keret létrehozására³, figyelembe véve a nemzeti szintű szabályok értékelését;
61. kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza szigorúan a közbeszerzésekkel kapcsolatban a titoktartásra és a kizárásra vonatkozó intézkedéseket, végezzen minden esetben háttérvizsgálatokat, és alkalmazza a kizárási kritériumot, hogy összeférhetetlenség esetén kizárjon vállalatokat a részvételből, mivel ez lényeges az intézmények hitelességének védelme szempontjából;
62. úgy véli, hogy a visszaélést bejelentő személyeknek még az uniós intézményeken belül is több felelősségre vonásban, mint támogatásban volt részük; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az ombudsmani hivatal működését szabályozó rendelet módosítására, és illessze be hatáskörébe, hogy kapcsolattartó pontként működjön azon, visszaélést bejelentő személyek számára, akik rossz bánásmód áldozatai; felhívja a

¹ Lásd ugyanott.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0408.

³ Előadó, szó szerinti idézet a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i állásfoglalásból (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0408).

Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az ombudsmani hivatal költségvetésének megfelelő növelésére annak lehetővé tétele érdekében, hogy e komoly feladatot ellássa;

63. kéri az Uniót, hogy minél előbb nyújtsa be tagsági kérelmét az Európa Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportjához (GRECO), és hogy az Európai Parlament kapjon folyamatos tájékoztatást az említett tagsági kérelem állásáról; felhívja a Bizottságot, hogy jelentésébe foglaljon bele áttekintést a korrupció tekintetében a tagállamokban tapasztalható legsúlyosabb problémákról, fogalmazzon meg politikai ajánlásokat e problémák kezelésére és a Bizottság által foganatosítandó nyomon követési intézkedésekre, figyelembe véve különösen a korrupciós tevékenységeknek a belső piac működésére gyakorolt romboló hatását;
64. úgy véli, hogy a korrupció elkövetésében jogerős ítélettel vétkesnek talált személyeket – illetve a korrupciós bűncselekmények vagy közpénzek hűtlen kezelése elkövetésében jogerős ítélettel vétkesnek talált személyek által vezetett vagy tulajdonolt társaságokat – legalább három évig ténylegesen ki kell zárni az Európai Unióval kötendő közbeszerzési szerződések odaítélésére irányuló eljárásokból és az uniós alapok kedvezményezettjei közül; felhívja a Bizottságot kizárási rendszerének felülvizsgálatára; hangsúlyozza, hogy az uniós forrásokra való pályázásból a Bizottság által kizárt társaságokról alapértelmezés szerint nyilvános jegyzéket kell vezetni az Unió pénzügyeinek megfelelőbb védelme és a szélesebb nyilvánosság általi ellenőrzés lehetővé tétele érdekében;
65. megjegyzi, hogy mióta az Európai Unió 2008. november 12-én az Egyesült Nemzetek Korrupció elleni egyezményének (UNCAC) jóváhagyott tagjává vált, nem vett részt az egyezményben meghatározott felülvizsgálati mechanizmusban, és nem tette meg az első lépést azon önértékelés elvégzésére sem, amely az egyezmény szerinti kötelezettségei végrehajtásának mértékére vonatkozik; felhívja az Európai Uniót, hogy tegyen eleget az UNCAC szerinti kötelezettségeinek azáltal, hogy önértékelést végez az egyezmény szerinti kötelezettségei végrehajtásának mértékére vonatkozóan, és részt vesz a szakértői értékelési mechanizmusban; felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb tegye közzé következő uniós korrupcióellenes jelentését, és az uniós korrupcióellenes jelentésekbe illesszen be külön fejezetet az uniós intézményekről; kéri a Bizottságot, hogy elemezze tovább mind az uniós intézmények, mind a tagállamok szintjén a szakpolitikák végrehajtásának környezetét, hogy azonosítani tudja az abban rejlő kritikus tényezőket, gyenge pontokat és a korrupciót előmozdító kockázati tényezőket;
66. emlékeztet az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemlről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatról szóló, 2014. március 25-i határozatára (2012/0193(COD)), és e tekintetben gyors döntéshozatalt kér;

Feddhetelenség az uniós szabályozásban

67. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki automatikus biztosítékokat az ipari termékekkel és a politikai végrehajtással kapcsolatos szabályozás érdekütközéseinek elkerülésére; felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a jelenleg tapasztalható strukturális összeférhetlenséggel a szabályozott termékek nyilvános kockázatelemzése során, nevezetesen azzal, hogy e termékek értékelése nagyrészt vagy kizárólag a pályázók vagy általuk fizetett harmadik felek által készített tanulmányokra alapul,

miközben a független kutatásokat túl gyakran figyelmen kívül hagyják; ragaszkodik ahhoz, hogy a termelők továbbra is készítsenek tanulmányokat, a méltányosság biztosítása érdekében piaci részesedésük alapján megosztva a költségeket a nagy vállalkozások és a kkv-k között, de valamennyi értékelő köteles legyen teljes mértékben figyelembe venni értékelésében a független tudományos véleményeket is; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül „az érdekelt felekkel való konzultáció általános elveiről és szabályairól” szóló 2002-es közleményét; javasolja, hogy a kedvezőtlen tudományos eredmények szelektív elhallgatása kérdésének kezelése érdekében a szabályozási és politikai folyamatokhoz való hozzájárulás feltételévé kellene tenni a tudományos tanulmányok és eljárások előzetes regisztrálását, amely meghatározza a következtetések körét és várható időpontját; hangsúlyozza, hogy a politikák alakítását segítő megalapozott és független tudományos tanácsadás érdekében fontos megfelelő forrásokat biztosítani a házon belüli szakértelem kialakítására a specializált uniós ügynökségeknél, beleértve annak lehetőségét is, hogy publikálható kutatásokat és teszteléseket végezzenek, ezzel is növelve a közszolgálat vonzerejét a szabályozási útmutatási feladatokban, ugyanakkor nem rontva a tudósok tudományos karrierkilátásait;

A Bizottság és ügynökségei parlamenti elszámoltathatóságának megerősítése

68. kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki az Unió valamennyi ügynökségére kiterjedő hatályú rendeletet, amely a Parlament számára együttdöntési jogkört biztosít az ilyen ügynökségek igazgatóinak kinevezése vagy hivatalukból történő felmentése tekintetében, és közvetlen jogot arra, hogy ezen igazgatóknak kérdéseket tegyen fel vagy meghallgassa őket;
69. rámutat, hogy az uniós ügynökségeknél független szakértőkre van szükség, és hogy az ilyen ügynökségek szakértői bizottságain belül nagyobb hangsúlyt kell helyezni az összeférhetlenség kiküszöbölésére; megjegyzi, hogy jelenleg számos ügynökség, többek között az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) szakértői nem részesülnek javadalmazásban; kéri, hogy a szabályozó ügynökségeknél dolgozó, például nonprofit szervezeteket képviselő szakértők vagy tudósok megfelelő ellentételezésben részesüljenek; hangsúlyozza, hogy megfelelő forrásokat kell biztosítani a házon belüli szakértelem kialakítására a szakosodott uniós ügynökségeknél;
70. kéri az EFSA-t, az Európai Gyógyszerügynökséget (EMA) és az Európai Vegyianyag-ügynökséget (ECHA), hogy sürgősen vizsgálják felül függetlenségi politikájukat annak érdekében, hogy kifejezetten garantálják az általuk szabályozott gazdasági ágazattól való szigorú függetlenségüket és elkerüljék a személyzetük és a szakértők közötti összeférhetlenségeket;
71. támogatja a nemzeti parlamenteket abban, hogy biztosokat hívnak meg és kérdéseket tegyenek fel nekik;
72. emlékeztet arra, hogy a vizsgálóbizottságok felállítására vonatkozó hatáskör világszerte a parlamenti rendszerek lényegi vonása, és hogy a Lisszaboni Szerződés az EUMSZ 226. cikk (3) bekezdésében különleges jogalkotási eljárást tesz lehetővé a vizsgálati jogról szóló rendelet elfogadására; hangsúlyozza, hogy a lojális együttműködés elvével összhangban a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak meg kellene állapodnia egy új rendelet elfogadásáról;

73. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mielőbb hozzanak döntést az Európai Parlament vizsgálati jogkörének gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről szóló európai parlamenti rendeletre irányuló, 2012. május 23-i parlamenti javaslatról¹;

◦

◦ ◦

74. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0219.

INDOKOLÁS

A polgárok bizalomvesztése miatt az átláthatóságra, elszámoltathatóságra és feddhetetlenségre vonatkozó legmagasabb normákra van szükség

Az uniós intézmények átláthatóbbak, elszámoltathatóbbak és tisztábbak, mint a legtöbb nemzeti vagy regionális szintű politikai intézmény Európában. A polgárok csaknem minden bizottsági ülést egyenes adásban követhetnek az interneten sugárzott élő adásban: ez olyan átláthatóság, amely a tagállamok nemzeti parlamentjei többségében jelenleg még nem létezik. Az Európai Bizottság ügyintézése nyitott, sokkal átláthatóbb és hozzáférhetőbb, mint a legtöbb tagállam közigazgatása. Bizonyos politikai okokból kifolyólag Brüsszel mégis eltávolodott az Unió polgáraitól. A polgárok uniós intézmények iránt táplált bizalmának általános szintje az Eurostat által végzett felmérés szerint 2014-ben 42%-os volt. Ez a megelőző évhez képest ugyan emelkedést jelent, de történeti távlatból nézve továbbra is alacsony; 2002-ben 59%-os volt. Jelenleg a tagállamok többségében – 20 tagállamban – a polgárok bizalma nagyobb a nemzeti intézményekben. Kisebbségben vannak – mindössze nyolcan – azok a tagállamok, amelyekben a polgárok jobban bíznak az uniós, mint a nemzeti intézményekben.

A helyi és a nemzeti politikák közelebb állnak a polgárokhoz: több hír szerepel ezekről a médiában, a polgárok kapcsolatai személyesebbek a képviselőikkel, az ügyek kevésbé elvontak számukra, és a nyelv általában nem jelent akadályt a nemzeti és helyi politikákban. E jobbára szerkezeti különbségeken kívül azonban az uniós politikákat számos polgár azért érzi távolabbinak, mert a polgárok befolyásának hiányát tapasztalja. Még ennél is rosszabb, hogy ma az Európai Uniót az emberek olykor inkább a lobbisták, semmint a polgárok Európájának tekintik. Brüsszelben több lobbista tevékenykedik, mint Washingtonban. Kutatások kimutatták, hogy az egyensúly erősen megbomlott az erőteljes üzleti érdekek hozzáférése és befolyásának érvényesülése javára, és a társadalmi érdekek gyengébb hatást gyakorolnak az uniós döntéshozókra. E jelentés az érzékelhető távolság csökkentése érdekében három megfontolásra épülő megközelítésre szólít fel: az uniós intézményeknél javítani kell az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és a feddhetetlenséget, és e területeken a lehető legmagasabb normákat kell előírni.

A feddhetetlenség a polgárok érdekeinek igazságos és egyenlő kezelése

A Lisszaboni szerződés szavatolja, hogy „az Unió tiszteletben tartja a polgárai közötti egyenlőség elvét, és az Unió intézményei, szervei és hivatalai valamennyi uniós polgárt egyenlő figyelemben részesítik” (9. cikk), és hogy „minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében”. A valóság azonban nem ezt mutatja: az erőteljes lobbik privilegizált hozzáférése az uniós döntéshozókhoz éles ellentétben áll a polgárok érdekeinek egyenlő kezelésével. Azok, akiknek eleve több pénzük és hatalmuk van, könnyen érvényesíthetik viszonylag szélesebb befolyásukat. E különbségtétel felszámolása érdekében az uniós intézményeknek fokozniuk kell feddhetetlenségüket. A feddhetetlenség azt jelenti, hogy a polgárok egyenlő hozzáféréssel rendelkeznek a döntéshozatal folyamatához, és szavuk azonos súllyal esik latba. Egyedi érdekeknek az általános érdekek elé helyezése a feddhetetlenség ellentétét jelenti. E jelentés célja, hogy hozzájáruljon a gazdasági és a politikai hatalom elkülönítéséhez. Ez egyúttal az európai kis- és középvállalkozások túlnyomó részének is alapvető érdeke. Ahol multinacionális cégek diktálják a jogszabályokat, ott kisvállalkozások nem virágozhatnak.

A polgárok szerepének megerősítése az információkhoz és dokumentumokhoz való hozzáférés révén

A feddhetetlenség megvalósításához az uniós szerződések további útmutatásokat is tartalmaznak, az EUMSZ 10. cikkének (3) bekezdése pedig előírja: „A döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni.” A mi felfogásunk szerint ezért az átláthatóság azt jelenti, hogy minden érdemleges információ időben a polgárok rendelkezésére áll, és ezáltal csökken az esetleges információs szakadék nemcsak a polgárok és a lobbisták között, hanem a sajtóságos üzleti érdekek képviselői és az általános társadalmi érdekeket érvényre juttatni kívánó személyek tájékozottsága között is. A szerződések szövege és szelleme egyaránt felhív arra, hogy különös figyelmet kell fordítani az információkhoz való hozzáférés időzítésére. A döntéseknek „a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten” történő meghozatalának azt kell jelentenie, hogy elég idő álljon a polgárok rendelkezésére a tájékoztatás „megemésztésére” még azelőtt, hogy a döntések meghozatalra kerülnének. A fentiekben túlmenően a polgárok közötti egyenlőség ügye egyúttal idő kérdése is. Mivel a döntéshozatal általában folyamatosan történik, ezért különbséget jelent, ha a dokumentumokhoz és az információkhoz való hozzáférés még azelőtt megtörténik, hogy a végleges megállapodások megszületnének. Ha különbség áll fenn egyfelől az erőforrásokban gazdag professzionális szereplők és másfelől a polgárok – sőt, a Parlament képviselői – között, akkor ez ellentétes a Szerződésekkel és árt a feddhetetlenségnek. Ezért elfogadhatatlan, hogy titkos és informális dokumentumok keringjenek kisszámú, privilegizált szereplők körében. A Szerződések egyértelmű különbségtételt írnak elő: a dokumentumok vagy nyilvánosak, vagy kivételes jelleggel minősítettek. Ez azt jelenti, hogy amit a lobbisták tudhatnak, annak mindenki számára nyilvánosnak kell lennie.

Az uniós jogszabályok kidolgozásának folyamata központi szerepet tölt be az átláthatóság javításában az Európai Unióban. A nyilvánosságnak tudnia kell, hogy kiknek van befolyásuk a jogszabályok megszüvegezésére. Az uniós jogalkotás átláthatósága sikeres fokozásának egyik fontos eszköze a „jogalkotási lábnyom” bevezetése. A „jogalkotási lábnyom” rögzíti a különböző érdekek befolyását minden egyes jogalkotási aktus tekintetében, és lehetővé teszi annak felmérését, hogy esetleg nem egyenlőtlenül érvényesültek-e a befolyások. Ezenkívül minél inkább megvalósul, hogy a találkozókra és hozzájárulásokra vonatkozó érdemleges információk időben hozzáférhetővé válnak, annál inkább mód van a hiányos egyensúlynak a jogszabály elfogadását megelőző helyreállítására. A „jogalkotási lábnyom” bevezetésének fontolóra vételét az AFCO bizottság megbízásából a tematikus főosztály által készített, „Az egyedi érdekek képviselőinek intézményi és alkotmányos vonatkozásai” című tanulmány is ajánlja.

Az uniós intézmények elszámoltathatósága az átláthatóság révén

Botránysok – például a módosításokért fizetett készpénzzel kapcsolatos botránys ügyek – tanulságai is arra ösztönöztek, hogy új szabályok védjék az uniós politikák feddhetetlenségét. A Szerződések az intézményekben dolgozó minden személy számára előírják: „feladataik ellátása során az Unió intézményei, szervei és ügynökségei a nyitott, hatékony és független európai igazgatásra támaszkodnak” (az EUMSZ 298. cikke). Az elszámoltathatóság sikerének zálogát olyan rendelkezések jelentik, amelyek biztosítják, hogy az intézmények, a tisztségviselők és a személyi állomány tagjai átláthatóan beszámoljanak munkájukról.

Jóllehet az uniós jogalkotás átláthatóbb, mint a tagállamoké, az együttdöntési eljárás során a döntő szakasz zárt ajtó mögött a homályba vész. A jogalkotók egyre gyakrabban folyamodnak háromoldalú párbeszéd formájában tartott informális megbeszélésekhez, aminek eredményeképpen jelenleg az uniós jogszabályok 80%-át már első olvasatban elfogadják. E titkos találkozók átláthatóságával azonban van egy probléma: e megbeszélésekről nem készül jegyzőkönyv, a résztvevők személye és az általuk képviselt álláspontok ismeretlenek maradnak, a titkos dokumentumok olykor egyes lobbisták kezébe kerülnek, a nyilvánossághoz azonban nem jutnak el. E szelektív – privilegizált szereplők számára elérhető – átláthatóság a feddhetetlenség rovására történik, hiszen így a polgárok nem részesülnek egyenlő bánásmódban.

A feddhetetlenség védelme az összeférhetlenség független kivizsgálása révén

A képviselők és az uniós intézmények személyzetének feddhetetlenségét megóvandó, a rendelkezésre álló legjobb normákra van szükség. E normáknak ki kell terjedniük a képviselők és a személyzet tevékenységére az uniós intézményeken belül és kívül egyaránt, valamint az uniós intézményeknél betöltött hivatali idejük alatt és után is, visszavonulási időszakot vezetve be például arra az esetre, ha szakmai pályájukat az adott uniós intézménynél végzett munkájukhoz szorosan kapcsolódó területeken kívánják folytatni.

A semlegesség a szabályoknak való megfelelés átvilágításának fontos feltétele. A 2014-es uniós korrupcióellenes jelentés azt a következtetést vonja le, hogy a korrupcióellenes ügynökségek függetlensége döntő fontosságú az ezen ügynökségek által végzett munka sikere szempontjából: „Egyes esetekben, amikor az ügynökségek erőteljes hatáskörrel rendelkeztek, a független elkötelezett vezetőség igazi áttörést hozott, lehetővé téve büntetőjogi eljárás indítását magas szintű korrupciós ügyekben” (41. o.). Ezért a meglévő feddhetetlenségi rendszerekből levonható egyik tanulság, hogy a képviselők és a személyi állomány tagjai ellenőrzését érdemes független, semleges kezekbe adni. Ilyen független felügyeletet már gyakorolnak uniós tagállamokban, például Franciaországban és Horvátországban. Ezenfelül a potenciális összeférhetlenség kérdését a szakértői csoportok összetétele, valamint az európai politikai pártok finanszírozásának ellenőrzése tekintetében is szem előtt kell tartani. Nem engedhető meg, hogy a szakértői csoportok közvetítésével egyedi érdekek játsszanak közre az ezen érdekeket közvetlenül érintő jogszabályok kialakításában. Az Európai Parlamentnek pedig nem lenne szabad felügyeletet gyakorolnia a pártok finanszírozása felett, hiszen képviselőinek többsége a pártok tagja.

Új bizalom kivívása a kereskedelmi tárgyalások iránt, az átláthatóság révén

Az európai politikákkal összehasonlítva a nemzetközi kereskedelmi tárgyalások ügye még inkább eltávolodott a polgároktól. A kereskedelmi megállapodások rendszerint kötelező erejűek az Európai Unió számára, így a meghozott határozatok nehezen módosíthatók, ha a politikai többség vagy a közvélemény megváltozik. A kereskedelmi megállapodások messzire ható következményeire tekintettel még inkább szükséges, hogy a tárgyalások során a legmagasabb átláthatósági és elszámoltathatósági normák érvényesüljenek. A kereskedelmi tárgyalások átláthatóságára vonatkozó kívánalommal szemben felvetődött az az ellenérv, hogy a titkosság egyengetheti az utat a tárgyalások sikere előtt. A Kereskedelmi Világszervezet (WTO), az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) vagy a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) példái azonban azt bizonyítják, hogy a nemzetközi megállapodások sikeres megtárgyalása igenis lehetséges a reflektorfénybe helyezett nyilvános dokumentumok mellett, sőt nyilvános eljárás lefolytatásával is. Tekintettel a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerség tárgyában jelenleg folyó tárgyalásokkal kapcsolatban Európa-szerte tapasztalható elégedetlenségre, valamint arra, hogy az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás megtárgyalása a befejező szakaszába lépett, az Európai Uniónak a legjobb gyakorlatokhoz kell igazodnia, tovább növelve az átláthatóságot, az elszámoltathatóságot és a feddhetetlenséget az EU valamennyi kereskedelmi tárgyalása során.

**MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA,
AMELYEKTŐL AZ ELŐADÓHOZ VÉLEMÉNY ÉRKEZETT BE**

A következő felsorolás tisztán önkéntes alapon, az előadó kizárólagos felelősségi körében készült. Az előadóhoz a következő szervezetektől vagy személyektől érkezett be vélemény a jelentéstervezet elkészítése során annak bizottsági ülésen történő elfogadásáig.

Szervezet és/vagy személy
Access Info Europe 49931835063-67 Andreas Pavlou - 2016.05.02., 2016.11.21.
Alliance for Lobby Transparency and Ethics Regulation (ALTER-EU) 2694372574-63 magában foglalja többek között az Access Info Europe-ot, a FoEE-t, a CEO-t, a LobbyControllt - 2016.01.27., 2016.03.10., 2016.07.06., 2016.09.23., 2016.10.05., 2016.10.28., 2016.11.29., 2017.02.07., 2017.03.02.
Bundesarbeitskammer Österreich (BAK) 23869471911-54 Alice Wagner, Julia Stroj - 2016.09.13., 2016.09.23.
Corporate Europe Observatory (CEO) 5353162366-85 Olivier Hoedeman, Martin Pigeon, Pascoe Sabido, Margarida da Silva, Vicky Cann - 2015.04.22., 2016.10.28., 2016.11.29., 2017.03.02.
Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsa (CCBE) 4760969620-65 Simone Cuomo - 2015.10.15.
Európai Települések és Régiók Tanácsa (CEMR) Carol Thomas
Democracy International e.V. 180184113990-05 Sophie von Hatzfeldt - 2016.09.23., 2016.10.05.
Európai Közügyi Tanácsadók Szövetsége (EPACA) 8828523562-52 Karl Isaksson, James Padgett - 2015.03.16., 2017.02.27.
Bajorország, Baden-Württemberg és Szászország Helyi Hatóságainak Közös Európai Irodája Caroline Bogenschütz, Christiane Thömmes - 2016.02.16.
Frank Bold Society 57221111091-19 Bartosz Kwiatkowski - 2016.03.10., 2016.07.06., 2016.09.09., 2016.09.13., 2016.09.23., 2016.10.05., 2016.10.27., 2016.11.21., 2017.03.02., 2017.03.10.
Friends of the Earth Europe (FoEE) 9825553393-31 Paul de Clerck, Fabian Flues, Myriam Douo - 2016.01.27., 2016.03.10., 2016.07.06., 2016.09.23., 2016.10.05., 2016.10.28., 2016.11.29., 2017.02.07., 2017.03.02.
LobbyControl

6314918394-16

Nina Katzemich - 2016.10.28., 2016.11.29., 2017.03.02.

Riparte il futuro

158241921709-39

Giulio Carini - 2016.09.23., 2016.10.05.

Transparency International (TI)

501222919-71

Daniel Freund, Elsa Foucraut Yannik Bendel, Lola Girard, Carl Dolan - 2015.02.25., 2015.09.03., 2015.12.15., 2016.03.01., 2016.03.15., 2016.05.02., 2016.07.01., 2016.07.06., 2016.09.09., 2016.10.27., 2016.10.28., 2016.11.29., 2017.02.06., 2017.03.02., 2017.03.10.

VÉLEMÉNY A NEMZETKÖZI KERESKEDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Alkotmányügyi Bizottság részére

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről
(2015/2041(INI))

A vélemény előadója: Bernd Lange

JAVASLATOK

A Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet, hogy az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) új fejezetet nyitott egy olyan, a polgárokhoz egyre közelebbi Unió létrehozásában, amelyben a döntéseket a lehető legnyitottabb és a polgárokhoz lehető legközelebb álló módon kell meghozni (az EUSZ 1. cikke); figyelembe veszi a jelenlegi kereskedelmi tárgyalásokról Unió-szerte folyó élénk nyilvános vitát és az európai polgárok által az EU-s kereskedelmi politika kidolgozása kapcsán hangoztatott aggályokat, úgy véli, hogy az uniós kereskedelempolitika jogszerűségének biztosítása érdekében többet kell tenni a kereskedelempolitikára és a tárgyalásokra vonatkozó tájékoztatás szintjének emeléséért, illetve a tagállamok és a Bizottság általi adatgyűjtés, adatközlés és nyilvánosságra hozatal módjáért, miközben emlékeztet, hogy meg kell őrizni az átláthatóság és a hatékonyság egyensúlyát; úgy véli, hogy a polgárokat képessé kell tenni a politikai döntéshozatal és az uniós közigazgatás (többek között a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság (INTA)) belső működésének jobb megértésére; ezért üdvözli a Bizottság átláthatósági kezdeményezését és „A mindenki számára előnyös kereskedelem” nevű új kereskedelmi stratégiát, amelynek célja magas szintű átláthatóságot teremteni a kereskedelempolitikában;
2. emlékeztet arra, hogy az EUSZ-nek a nemzeti parlamentek Európai Unión belüli szerepéről szóló 12. cikke f) pontja különböző eszközöket hozott létre az uniós jogalkotás minden szinten történő hatékony demokratikus ellenőrzésének biztosítása céljából; hangsúlyozza, hogy a civil társadalom és a szociális partnerek jelentősebb elkötelezettsége – amely arányban áll az EU-nak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 152. cikkében foglalt azon kötelezettségével, hogy „elismeri és támogatja a szociális partnerek [...] szerepvállalását” – kulcsfontosságú a fokozottabb jogszerűség elérése érdekében (többek között a tárgyalási irányelvek kidolgozása terén is); e tekintetben hangsúlyozza, hogy találkozók, beszámolók és más rendezvények útján el kell érni az összes érintett szereplő érdemi elkötelezettségét, valamint szükség van a

hatályos kereskedelmi megállapodások végrehajtásával foglalkozó belföldi tanácsadó csoportok működésének javítására ; felhívja a Bizottságot, hogy vegye jobban figyelembe a nyilvános konzultáció valamennyi eredményét;

3. javasolja, hogy a valamennyi jelenlegi és jövőbeli kereskedelmi tárgyalás során az átláthatóság növelésére irányuló, folyamatban lévő bizottsági törekvések terjedjenek ki az európai ombudsman mint független felügyeleti szerv megbízatásának megerősítésére;
4. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy teljesen és határozottan kötelezzék el magukat a Parlamenttel való őszinte együttműködés elvének azáltal, hogy a megfelelő csatornákon azonnal teljes körű és pontos tájékoztatást nyújtanak az Unió külső fellépéseiről, ideértve a közös kereskedelempolitikát is, a döntéshozatal, valamint az elsődleges és másodlagos jogalkotás végrehajtása tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe a Parlamentnek az intézményközi megállapodással kapcsolatos kéréseit, különösen a kereskedelmi megállapodások ideiglenes alkalmazására és végrehajtásukra vonatkozó egyértelmű kritériumokkal kapcsolatban; felhívja a Tanácsot, hogy fogadja el ezeket a kritériumokat és biztosítsa, hogy a kereskedelmi megállapodások ideiglenes alkalmazása az Európai Parlament előzetes jóváhagyásához legyen kötve;
5. emlékeztet, hogy az őszinte együttműködés jegyében az Uniónak és a tagállamoknak egymás kölcsönös tisztelete mellett segíteniük kell egymást bizonyos feladatok ellátása során (az EUSZ 4. és 13. cikke), ami előfeltétele annak, hogy a Parlament megfelelőképpen betölthesse jogalkotási és költségvetési, valamint politikai ellenőrzési hatásköreit és konzultációs funkcióját (az EUSZ 14. cikke); megjegyzi, hogy noha a Parlament és a Bizottság között létrejött egy intézményközi együttműködési megállapodás, nem létezik ezzel egyenértékű megoldás a Parlament és a Tanács között, ami az ellenőrzés szempontjából bizonyos akadályokat képez;
6. üdvözli, hogy az INTA bizottság, valamint az Európai Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága proaktívan közreműködik az együttműködés fellendítése, a legjobb bevált gyakorlatok kialakítása és a kommunikációs csatornák javítása érdekében, továbbá, hogy ez az együttműködés különösen hasznos volt a kereskedelmi tárgyalásoknak az INTA állandó előadói, illetve a célzott megfigyelést folytató csoportok általi nyomon követése során; hangsúlyozza a Bizottság által a kereskedelmi tárgyalások átláthatóságának növelésére a közelmúltban tett erőfeszítéseket; ugyanakkor úgy véli, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak még javítania kell a munkamódszerein, hogy a Parlamenttel jobban együttműködhessenek a közös kereskedelempolitikával összefüggő ügyek és tárgyalások dokumentumaihoz, információihoz és a döntéshozatalhoz való hozzáférés tekintetében (például információ a tárgyalásokra vonatkozóan – kitérve ezek vegyes vagy kizárólagos jellegére, területi hatályára, a megbízásokra és a tárgyalások előmenetelére –, a kereskedelmi megállapodások ideiglenes alkalmazása, a kereskedelmi és/vagy beruházási megállapodások által létrehozott testületek tevékenységei és döntései, szakértői találkozók, valamint a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusok); e tekintetben sajnálja, hogy a Tanács nem bocsátotta az európai parlamenti képviselők rendelkezésére a tárgyalási megbízatásokat a jelenleg tárgyalás alatt álló minden megállapodásra vonatkozóan, de végső soron üdvözli, hogy egy évvel a Bizottság és a Parlament között a transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerségről (TTIP) folyó tárgyalások dokumentumaihoz való hozzáféréstől szóló tárgyalások után operatív

megállapodás született, amely minden EP-képviselőnek hozzáférést engedélyez, ezáltal pedig a TTIP-tárgyalásokat az eddigi legátláthatóbb tárgyalásokká teszi; üdvözlí e tekintetben a Bizottság azon törekvését, hogy a TTIP-vel kapcsolatos jelenlegi átláthatósági kezdeményezést mintaként használja minden kereskedelmi tárgyalás vonatkozásában, ahogy azt „A mindenki számára előnyös kereskedelem” nevű új kereskedelmi stratégiában körvonalazta; megjegyzi, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréstről szóló 1049/2001/EK rendelet nagyon széles körű jogokat biztosít a polgárok számára a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében, mely jogok meghaladhatják az európai parlamenti képviselők számára jelenleg biztosított hozzáférést;

7. hangsúlyozza, hogy – miként az Európai Bíróság rámutatott – az átláthatóság kötelessége az EU-n belül a kormányzás demokratikus természetéből fakad, és hogy amennyiben a bizalmas információ a nyilvánosság általi hozzáférés elől el van zárva (ahogyan ez a kereskedelmi tárgyalások esetében történik), úgy a parlamenti képviselők számára elérhetővé kell tenni, mert ők a polgárok nevében ellenőrzik a kereskedelmi politikát; ezért úgy véli, hogy a minősített információhoz való hozzáférés lényeges a Parlament általi ellenőrzés szempontjából, míg ez utóbbi köteles az ilyen információt megfelelő módon kezelni; úgy véli, hogy – a kétértelműség és az önkényes döntések elkerülése érdekében – világos kritériumokra van szükség a dokumentumok „bizalmas anyagként” való minősítéséhez, továbbá hogy a dokumentum minősítését fel kell oldani, amint annak minősítése már nem szükséges; megjegyzi, hogy az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint egyértelmű, hogy amennyiben egy, az uniós intézményektől származó dokumentum kivételt képez a nyilvános hozzáférés joga tekintetében, az intézménynek világosan meg kell mondania, hogy az adott dokumentumhoz való nyilvános hozzáférés konkrétan és érdemben miért ártana a kivétel által védelt érdekeknek, és az is egyértelmű, hogy nem elég, ha ez a kockázat elméletileg lehetséges, hanem ésszerűen előre láthatónak kell lennie; felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az európai ombudsman 2015. júliusi ajánlásait, különösen a valamennyi tárgyalásra vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében;
8. úgy véli, hogy az EU-nak élre kell állnia a kereskedelmi tárgyalások átláthatóságának növelésében, nemcsak a bilaterális, hanem – ahol csak lehet – a plurilaterális és a multilaterális folyamatok tekintetében is, nem kevesebb átláthatóság mellett, mint a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében szervezett tárgyalások esetében; hangsúlyozza azonban, hogy a Bizottságnak tárgyalópartnereit is meg kell győznie arról, hogy növeljék az átláthatóságot, biztosítva, hogy ez kölcsönös folyamat legyen, amely nem veszélyezteti az EU tárgyalási pozícióját, és hogy a potenciális tárgyalópartnerekkel a hatály meghatározására vonatkozóan folytatott gyakorlatnak része legyen az elérni kívánt átláthatósági szint is; hangsúlyozza, hogy a nagyobb átláthatóság világszerte valamennyi EU-s tárgyalópartner és érintett fél érdekében áll, továbbá hogy ez megerősítheti a szabályokon alapuló kereskedelem iránti globális támogatást;
9. emlékeztet annak fontosságára, hogy a közös kereskedelempolitika jogalkotási folyamatában figyelembe kell venni az Uniónak az EUMSZ 338. cikke (2) bekezdésével összhangban levő statisztikáit, valamint a pártatlanság és megbízhatóság legmagasabb standardjának megfelelő hatásvizsgálatokat és fenntarthatósági hatásvizsgálatokat, és ennek vezérelvként kell szolgálnia a Bizottság „minőségi jogalkotásra” irányuló politikája keretében végzett valamennyi felülvizsgálat során; úgy véli, hogy az ágazatonkénti hatásvizsgálat növelné az uniós kereskedelmi megállapodások megbízhatóságát és

legitimitását;

10. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak az Unió általános érdekeit kell előmozdítania, a szakértelmük és függetlenségük alapján választott képviselők által irányítva, és tartózkodnia kell a kötelességével összeférhetetlen fellépésektől (az EUSZ 17. cikke); üdvözli a nagyobb átláthatóságra, elszámoltathatóságra és integritásra törekvő kezdeményezéseket, köztük a Bizottság által 2014. november 25-én elfogadott határozatokat, valamint az átláthatósági nyilvántartásnak – amelynek minden európai uniós intézmény, szerv, hivatal és ügynökség számára kötelezőnek kell lennie – adott új lendületet; üdvözli a további megfontolást a meglévő átláthatósági nyilvántartás (az európai uniós lobbisták nyilvántartása) javítását illetően, hogy a folyamatot még inkább tényeken alapulóvá és a polgárok és az érintettek számára még átláthatóbbá tegyék; e tekintetben kéri, hogy a Parlament koordinálja az intézmények átláthatóságának növelését célzó fellépést a lobbicsoportok, a nem kormányzati szervezetek, a szakszervezetek és az egyéb különleges érdekcsoportok tevékenysége tekintetében;
11. határozott meggyőződése, hogy az átláthatóságnak, az integritásnak és az etikus magatartásnak, az elszámoltathatóságnak és a helyes kormányzásnak ösztönző erővel kell hatnia, és érvényesülnie kell minden európai uniós adminisztratív és politikai kezdeményezés során, és úgy véli, hogy további elkötelezettségre, illetve a magasabb integritási standardokra törő, intézményközi koordinált munkára kell törekedni, valamint hogy például a Bizottságnak nem lenne szabad olyan jogalkotási végrehajtó iránymutatásokat elfogadnia, amelyek ellentétesek a Parlament és a Tanács álláspontjával;
12. úgy véli, hogy az EU etikus magatartásának hitelességét végső soron a polgárok fogják megítélni az uniós politikai kezdeményezéseknek az Unió belső adminisztratív normáinak való megfelelése alapján; e tekintetben elismerését fejezi ki a korrupció elleni küzdelemre és visszaélést jelentő személyekre vonatkozó uniós belső normákkal kapcsolatban;
13. úgy véli, hogy a Parlamentnek célzottabb módon együtt kell működnie az Európai Bírósággal, a Számvevőszékkal, az európai ombudsmannal, valamint a Bizottság család elleni hivatalával, hogy saját hatáskörük és feladataik keretein belül részletesen beszámolhassanak egymásnak a közös kereskedelempolitika alakulásáról.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	10.12.2015
A zárószavazás eredménye	+: 33 -: 0 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Maria Arena, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Santiago Fisas Ayxelà, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Gabrielius Landsbergis, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Artis Pabriks, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Klaus Buchner, Dita Charanzová, Nicola Danti, Sander Loones, Lola Sánchez Caldentey, Ramon Tremosa i Balcells, Marita Ulvskog, Wim van de Camp, Jarosław Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Edward Czesak, Eleonora Evi, Maurice Ponga, Dario Tamburrano, Derek Vaughan, Flavio Zanonato

2.12.2015

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI ELLENŐRZŐ BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Alkotmányügyi Bizottság részére

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről
(2015/2041(INI))

A vélemény előadója: Tamás Deutsch

JAVASLATOK

A Költségvetési Ellenőrző Bizottság felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a feddhetetlenség kulcsfontosságú és egymást kiegészítő alkotóelemek az uniós intézményeken belüli jó kormányzás előmozdítása és annak biztosítása terén, hogy az EU működése és döntéshozatali folyamata nyitottabb legyen;
 - B. mivel a demokrácia, a jó kormányzás és a hatékony döntéshozatal szempontjából alapvető fontosságú a polgárok uniós intézményekbe vetett bizalma;
 - C. mivel csökkenteni kell az EU-n belüli elszámoltathatósági hiányosságokat, és előre kell lépni együttműködőbb vizsgálati módok irányába, amelyek ötvözik a demokratikus felügyeleti, ellenőrzési és hitelesítési tevékenységeket, miközben nagyobb átláthatóságot biztosítanak;
 - D. mivel a korrupció jelentős pénzügyi következményekkel jár és súlyos fenyegetést jelent a demokráciára, a jogállamiságra és a közberuházásokra;
 - E. mivel az átláthatóságnak, az elszámoltathatóságnak és a feddhetetlenségnek az uniós intézményeken belüli kultúra vezérelvét kell képezniük;
1. a korrupció megelőzésének és az ellene folytatott küzdelemnek az átfogó javítását kéri a közszférában, és különösen az uniós intézményeken belül mindenre kiterjedő megközelítés révén, amely a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés javításával és az összeférhetetlenséggel kapcsolatos szabályok szigorításával, a tényfeltáró újságírás és a korrupcióellenes ellenőrző szervek támogatásával, az átláthatósági nyilvántartások bevezetésével vagy megerősítésével, a bűnüldözési intézkedések számára elegendő forrás biztosításával és a tagállamok közötti, valamint harmadik országokkal folytatott

együttműködés javításával kezdődik;

2. felhív minden uniós intézményt, hogy javítsák az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló eljárásaikat és gyakorlataikat, és tevőlegesen járuljanak hozzá egy eredményorientált mentesítési folyamathoz;
3. hangsúlyozza, hogy növelni kell a feddhetetlenséget és javítani kell az etikai keretet a magatartási kódexek és etikai alapelvek jobb végrehajtása révén egy minden uniós intézményre és ügynökségre kiterjedő közös és hatékony feddhetetlenségi kultúra megerősítése érdekében;
4. támogatja egy független szervezet létrehozását a különböző magatartási kódexek alkalmazásának és a visszaélést bejelentő személyek védelmének felügyeletére a lehető legmagasabb szintű szakmai etikai normák figyelembevételével, a közszférabeli elszámoltathatósági keret és az igazgatás teljesítményének erősítésével összefüggésben, a kormányzati alapelvek és szerkezetek minden szinten való javításának köszönhetően;
5. sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács még mindig nem fogadott el magatartási kódexet; véleménye szerint minden uniós intézménynek közös magatartási kódexet kellene elfogadnia, mert az nélkülözhetetlen az intézmények átláthatóságához, elszámoltathatóságához és feddhetetlenségéhez; felhívja a magatartási kódexszel még mindig nem rendelkező uniós intézményeket és szerveket, hogy minél hamarabb dolgozzanak ki ilyen dokumentumot;
6. felhívja azokat az uniós intézményeket, amelyek magatartási kódexet vezettek be – így a Parlamentet is –, hogy erősítsék meg végrehajtási intézkedéseiket, mint például a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatok ellenőrzését;
7. kéri, hogy minden uniós intézmény alkalmazza az uniós személyzeti szabályzat 16. cikkét azzal, hogy az uniós közigazgatást elhagyó vezető tisztviselőkről évente információkat, továbbá egy összeférhetlenségi jegyzéket tesz közzé; kéri, hogy a fent említett szervezet értékelje az uniós pályafutás utáni munkavállalás összeegyeztethetőségét vagy azt a helyzetet, amikor köztisztviselők és volt európai parlamenti képviselők a közszférából a magánszektorba mennek dolgozni (a „forgóajtó-jelenség”), és az összeférhetlenség lehetőségét, és határozzon meg egyértelmű várakozási időszakokat, amelyek kiterjednek legalább az átmeneti ellátás időtartamára, amely alatt a tisztviselőknek és az EP-képviselőknek feddhetetlenül kell viselkedniük és titoktartási kötelezettségük van, vagy bizonyos feltételeket be kell tartaniuk, amikor új feladatokat vállalnak; kéri, hogy a fent említett szervezet az intézményen kívüli független szakértőkből álljon, hogy teljesen függetlenül végezhesse megbízását;
8. emlékeztet arra az általános alapelvre, mely szerint mindenkit megillet az ártatlanság vétele, amíg bűnössége jogilag megállapításra nem került;
9. ösztönzi az uniós intézményeket és szerveket, hogy hívják fel jobban a figyelmet az összeférhetlenségi politikára a tisztviselők körében a folyamatban lévő figyelemfelkeltő tevékenységekkel párhuzamosan, és kötelezően megvitandó elemként a feddhetetlenség és átláthatóság befoglalását a felvételi eljárásokba és a teljesítményértékelésekbe; véleménye szerint az összeférhetlenségre vonatkozó jogi előírásoknál különbséget kellene tenni a választott képviselők és a köztisztviselők között; úgy véli, hogy a

tagállamokban dolgozó, az uniós támogatások kezeléséért és ellenőrzéséért felelős köztisztviselőknél és közalkalmazottaknál is szükség van ilyen szabályozásra; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő a jogalapra vonatkozó megfelelő tervezetet;

10. üdvözli, hogy a Bizottság beleegyezett abba, hogy növeli az átláthatóságot a szakértői csoportokra vonatkozó rendszere javításával, különösen ami a szakértők kiválasztási eljárását illeti, a személyesen kinevezett szakértőkre vonatkozó új összeférhetlenségi politika kidolgozása révén, ami magában foglalja azt a lehetőséget az Európai Parlament számára, hogy közvetlen ellenőrzést gyakoroljon e kinevezések felett; tudomásul veszi azt a követelményt, hogy a szakértőknek adott esetben szerepelniük kell az átláthatósági nyilvántartásban; sürgeti azonban a Bizottságot, hogy vegye figyelembe mind az európai ombudsman szakértői csoportok összetételével kapcsolatos javaslatait, mind „A Bizottság szakértői csoportjainak összetétele és a szakértői csoportok nyilvántartásának helyzete” című tanulmány ajánlásait, amikor módosításokat fogalmaz meg a szakértői csoportokról szóló jelenlegi átfogó szabályokhoz módszeresebb és átláthatóbb megközelítés kialakítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy folytasson párbeszédet a Parlammal, mielőtt a szabályok hivatalosan elfogadásra kerülnek, különösen az e tárgyban a Költségvetési Ellenőrző Bizottság és a Jogi Bizottság együttműködésével készülő közelgő jelentéssel kapcsolatban; ösztönzi az európai ügynökségeket, hogy fontoljanak meg hasonló reformokat;
11. véleménye szerint további lépésekre van szükség mind a lobbisták, gyakorlataik és befolyásuk politikai szerepével kapcsolatos etikai kérdések kezelésére, mind a feddhetlenség védelmének előmozdítására a lobbitevékenység átláthatósági szintjének emelése érdekében; javasolja egy valamennyi európai uniós intézményre vonatkozó közös szabályzat kidolgozását az intézményeken belüli lobbitevékenység folytatásának módozatairól és feltételeiről;
12. úgy véli, hogy az átláthatóság szintjét emelni kellene az uniós lobbizás jogalkotási alapjainak létrehozásával; javaslat kidolgozását kéri, amely lehetővé tenné a jogszabályok kidolgozásának folyamata során minden szakaszban valamennyi dokumentum közzétételét, és amely véglegesen előírja, hogy 2016-ra minden lobbitevékenység uniós nyilvántartásba vétele önkéntes helyett kötelező alapon történjen minden uniós intézmény vonatkozásában;
13. felhívja a Tanácsot, hogy csatlakozzon az uniós átláthatósági nyilvántartáshoz;
14. ezzel összefüggésben úgy ítéli meg, hogy a kötelező uniós nyilvántartásnak egyértelmű rendelkezéseket kell tartalmaznia a rögzítendő információ típusáról, azaz pontos és rendszeresen frissített információt a lobbizási/jogi tevékenységekről, a kapcsolattartók részletes adataival és az uniós joghoz és döntéshozatalhoz nyújtott hozzájárulásukkal együtt; úgy véli, hogy visszaélések esetére szankciórendszert kell bevezetni a Parlament felügyelete alatt; felhívja a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül terjessze elő a kötelező nyilvántartásra vonatkozó javaslatait;
15. kéri, hogy minden olyan uniós intézmény sürgősen fogadjon el a visszaélések bejelentéséről szóló belső szabályokat, amely még nem tett így, és alkalmazzanak közös megközelítést kötelezettségeikkel kapcsolatban, amely a visszaélést bejelentő személyek védelmére összpontosít; külön figyelmet kér a visszaélést bejelentő személyek védelmére az üzleti titkok védelméről szóló irányelvvel összefüggésben; felhívja a Bizottságot, hogy

kezdemenyezze a visszaélést bejelentő személyek minimális védelméről szóló uniós jogszabály elfogadását; felhívja az intézményeket a személyzeti szabályzatok módosítására annak biztosítása érdekében, hogy azok ne csak formálisan kötelezzék a tisztviselőket mindenféle szabálytalanság bejelentésére, hanem állapítsanak meg megfelelő védelmet a visszaélést bejelentő személyek számára; felhívja az intézményeket, hogy késedelem nélkül hajtsák végre a személyzeti szabályzat 22c. cikkét;

16. kéri az uniós intézményeket és szerveket, hogy alkalmazzák szigorúan a közbeszerzésekkel kapcsolatban a titoktartásra és a kizárásra vonatkozó intézkedéseket, végezzenek minden esetben háttérvizsgálatokat, és alkalmazzák a kizárási kritériumot, hogy összeférhetetlenség esetén kizárjanak vállalatokat a részvételből, mivel ez lényeges az EU pénzügyi érdekeinek védelméhez;
17. úgy véli, hogy a mentesítési eljárás az uniós polgárok felé való demokratikus elszámoltathatóság fontos eszköze; emlékeztet az eddigi mentesítési eljárások során visszatérően tapasztalt nehézségekre, melyeket a Tanács együttműködésének hiánya okozott; kitarthat, hogy a tényleges költségvetési ellenőrzés és az intézmény demokratikus elszámoltathatósága megköveteli a Parlament és a Tanács együttműködését;
18. kitarthat, hogy a Tanácsnak is elszámoltathatónak és átláthatónak kell lennie, mint a többi intézménynek;
19. kijelenti, hogy az uniós intézmények éves jelentései fontos szerepet játszhatnak az átláthatósággal, az elszámoltathatósággal és a feddhetetlenséggel kapcsolatos szabályoknak való megfelelésben; felhívja az uniós intézményeket, hogy éves jelentéseikben szerepeltessenek egy ezekről az elemekről szóló állandó fejezetet;
20. úgy ítéli meg, hogy a Bizottság első kétéves korrupcióellenes jelentése biztató kísérlet a korrupció jobb megértésére annak minden dimenziójában, hatékony válaszok kidolgozására a korrupció kezelése céljából, és a közszféra uniós polgárok felé való elszámoltathatóságának fokozásával kapcsolatos intézkedések előkészítésére; ezzel összefüggésben újra megerősíti, hogy az EU-nak a „zéró tolerancia” politikáját kell követnie a csalással, a korrupcióval és az összejátszással kapcsolatban; sajnálatosnak tartja azonban, hogy ez a jelentés nem tartalmazta maguk az uniós intézmények korrupcióellenes politikáit;
21. megjegyzi, hogy a korrupció összetett és sokrétű jellege aláássa a demokráciát és a jogállamiságot, valamint akadályozza és károsítja az EU gazdaságát, hitelességét és jó hírnevét (különösen az elhallgatásokkal kapcsolatos gyakorlatok, és a kezdeti politikai céloktól való eltérésre vagy a bizonyos módon való végrehajtásra irányuló nyomás miatt);
22. kéri, hogy legkésőbb második korrupcióellenes jelentésében a Bizottság elemezze tovább mind az uniós intézmények, mind a tagállamok szintjén a szakpolitikák végrehajtásának környezetét, hogy azonosítani tudja az abban rejlő kritikus tényezőket, gyenge pontokat és a korrupciót előmozdító kockázati tényezőket;
23. ebben a tekintetben kéri a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet az összeférhetetlenség, valamint a korrumpáló gyakorlatok megakadályozására a decentralizált ügynökségeknél, amelyek különösen veszélyeztetettek ebből a szempontból, figyelembe véve azt, hogy viszonylag ismeretlenek a nyilvánosság számára és az EU-n

belül különböző helyeken található;

24. megismétli azt a kérését¹, hogy a Bizottság félévente tegyen jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az uniós intézmények hogyan hajtják végre belső korrupcióellenes politikájukat, és várja a következő, 2016 elején készítendő jelentést; kéri a Bizottságot, hogy a jelentésbe illesszen be egy fejezetet az uniós intézmények teljesítményéről a korrupció elleni küzdelem terén, és azon a véleményen van, hogy a Bizottság jövőbeli korrupcióellenes jelentéseinek mindig ki kell terjedniük minden uniós intézményre is;
25. úgy ítéli meg, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) kulcsszereplő a korrupció elleni küzdelemben, ezért úgy véli, hogy kiemelkedő fontossága van annak, hogy ez az intézmény hatékonyan és függetlenül működjön; javasolja, hogy az OLAF-ról szóló rendelettel összhangban az OLAF Felügyelő Bizottsága kapjon hozzáférést az OLAF tevékenységeinek felügyeletével kapcsolatos küldetése hatékony végrehajtásához szükséges információkhoz, és költségvetési szempontból legyen független;
26. kéri az EU-t, hogy minél előbb nyújtson be tagsági kérelmet az Európa Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportjához (GRECO), és hogy az Európai Parlament kapjon folyamatos tájékoztatást az említett tagsági kérelem állásáról;
27. felhívja a Bizottságot, hogy késedelem nélkül teljesítse a korrupció elleni ENSZ-egyezmény szerinti jelentéstételi kötelezettségeit;
28. ösztönzi a tagállamok közötti megerősített együttműködést, amelynek célja az ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréje, az igazságügyi és rendőrségi együttműködésre vonatkozó nemzetközi megállapodások megerősítése, valamint az EU, az ENSZ, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és az Európa Tanács együttműködése, hogy összehangoltan lehessen küzdeni a korrupció ellen;
29. elismeri az Europol és az Eurojust által a szervezett bűnözés, többek között a korrupció elleni küzdelem terén betöltött fontos szerepet; úgy véli, hogy ezeknek az ügynökségeknek további hatáskört kellene kapniuk ezen a területen, különös tekintettel a nemzetközi ügyekre; javasolja, hogy az Európai Ügyészség kapjon megbízatást a szervezett bűnözés, így a korrupció elleni küzdelemre; kiemeli, hogy még jobban tisztázni kell az Európai Ügyészség feladatait és felelősségi körét annak érdekében, hogy el lehessen kerülni munkájának esetleges átfedését a nemzeti hatóságok tevékenységével.

¹ Az Európai Parlament 2015. március 11-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – a csalás elleni küzdelemről szóló 2013. évi éves jelentésről (Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0062).

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	1.12.2015
A zárószavazás eredménye	+: 21 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Ryszard Czarnecki, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Verónica Lope Fontagné, Monica Macovei, Georgi Pirinski, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Marco Valli, Tomáš Zdechovský
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Benedek Jávor, Marian-Jean Marinescu, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin

8.12.2015

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER- BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Alkotmányügyi Bizottság részére

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és integritásáról
(2015/2041(INI))

A vélemény előadója: Nessa Childers

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

Általános kérdések

1. emlékeztetve az Európai Unió 2015-ös pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésének tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló 2014. október 22-i állásfoglalására, hangsúlyozza, hogy a Bizottság munkáját segítő szakértői csoportokra vonatkozó horizontális szabályokról és nyilvántartásról szóló közlemény¹ helyett egy jogilag kötelező erejű keretre van szükség annak érdekében, hogy a Bizottság valamennyi főigazgatóságán teljes mértékben és konzisztensen alkalmazza a szabályokat;
2. rámutat arra, hogy az EU kutatási politikájának általános célja, azaz hogy a vállalkozások és a kutatók között a közszféra és magánszféra közötti partnerségeket hozzanak létre, ellentmond annak, hogy az uniós szabályozóknak az ipari termékekre irányuló független kutatásra van szükségük; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki automatikus biztosítékokat az ipari termékekkel és a politikai végrehajtással kapcsolatos szabályozás érdekütközéseinek elkerülésére;
3. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a jelenleg tapasztalható strukturális összeférhetlenséggel a szabályozott termékek nyilvános kockázatelemzése során, nevezetesen azzal, hogy e termékek értékelése nagyrészt vagy kizárólag a pályázók vagy általuk fizetett harmadik felek által készített tanulmányokra alapul, miközben a független kutatásokat túl gyakran figyelmen kívül hagyják; ragaszkodik ahhoz, hogy a termékek továbbra is készítsenek tanulmányokat, a méltányosság biztosítása érdekében piaci

¹ C (2010)7649. sz. közlemény, 2010.11.10.

részesedésük alapján megosztva a költségeket a nagy vállalkozások és a kkv-k között, de valamennyi értékelő köteles legyen teljes mértékben figyelembe venni értékelésében a független tudományos véleményeket is;

4. üdvözli a magánszektor befektetéseit a kutatásba és fejlesztésbe; emlékeztet, hogy a legtöbb szakértő részt vett magánszektor által finanszírozott kutatási projekteken; emlékeztet arra is, hogy a szakértelem szűkös erőforrás, amit nem lehet elérhetetlenné tenni a szakértői csoportok számára;

Nemzetközi kérdések

5. felszólítja a Bizottságot, hogy időben tegye közzé és terjessze a szakértői csoportok tagságának kiválasztására irányuló pályázatokat, hogy legyen keret az átláthatósági nyilvántartásban való regisztráció tekintetében, és hogy biztosítsa az összhangot az OECD-nek az összeférhetlenségek közszolgálatban történő kezelésére vonatkozó iránymutatásaival, illetve kellő gondossággal járjon el ennek évenkénti átvilágítása során;
6. ösztönzi a Bizottságot, hogy kövesse az Egészségügyi Világszervezet (WHO) Nemzetközi Rákkutatási Ügynökségének példáját azáltal, hogy létrehozza a „meghívott szakértők” státuszát, lehetővé téve a külső szakértelemre való támaszkodást, miközben kizárja a szakértői csoportok tagságának szavazási és szövegezési előjogaiból a tényleges, lehetséges vagy látszólagos összeférhetlenséggel bíró szervezeteket;
7. sürgeti valamennyi vonatkozó uniós intézményt, hogy hajtsák végre az Egészségügyi Világszervezet dohányzás visszaszorításáról szóló keretegyezményének 5.3. cikkét – amely szerint a feleknek meg kell védeniük a dohány-ellenőrzési politikákat a dohányipar kereskedelmi és egyéb érdekeitől –, összhangban az annak iránymutatásaiban szereplő ajánlásokkal; sürgeti a Bizottságot, hogy tegye közzé a PMI-megállapodás és a több dohánytársasággal kötött megállapodás értékelését és a fenti keretegyezmény végrehajtásának hatástanulmányát; sajnálatának ad hangot a Bizottság és a British American Tobacco közötti, erősen szerkesztett e-mailváltás miatt, amelyet nemrégiben tettek közzé;
8. meggyőződése, hogy a PMI-megállapodásról nem lehet azelőtt tárgyalni, hogy a megállapodás értékelésének közzétételét követően nyilvános és átlátható vitát folytatnának le; felhívja a Bizottságot az alternatívák mérlegelésére;
9. úgy véli, hogy a Bizottság megkésett hatástanulmányának hiányában egy, a dohányiparral kötött csempészet és hamisítás elleni megújított megállapodás nem megfelelő eszköz az illegális dohánykereskedelem kezelésére, különös tekintettel a dohánytermék-irányelv 15. cikkére és az Egészségügyi Világszervezet keretegyezményének részes felei által elfogadott, a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyvre;
10. hangsúlyozza, hogy szükség van egy, a dohányipartól független, cigarettahamisítást felderítő és nyomon követő rendszerre, összhangban a WTO dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyvének 8.2 cikkével, különösen azért, mert a lefoglalt csempészárut nem vetik alá laboratóriumi ellenőrzésnek, mivel az iparágnak az az érdeke, hogy a lefoglalásokat hamisnak tüntessék fel a csempészet és hamisítás elleni megállapodás értelmében, ami miatt csökken a vámbevétel az Unióban;

A lobbitevékenységekkel kapcsolatos kérdések

11. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós intézmények döntéshozatali folyamatai átláthatóságának és feddhetetlenségének javítása érdekében biztosítson nyilvános hozzáférést a lobbitevékenységekkel kapcsolatos információkhoz; úgy véli, hogy lobbitevékenységekkel kapcsolatos információkhoz való nyilvános hozzáférés az uniós polgárok alapvető joga, és elengedhetetlen a demokratikus jogok gyakorlásához;
12. felszólítja az uniós intézményeket és személyzetüket, valamint az ügynökségeket, hogy meghallgatásaikra és más hivatalos eseményeikre ne hívjanak meg nyilvántartásba nem vett lobbistákat; felhív arra, hogy a Bizottság TTIP-tárgyalódelegációjára is vonatkozzanak az ilyen rendelkezések;
13. felhívja az európai intézményeket, hogy hozzanak létre egy nyilvános internetes adattárat, amely tartalmaz minden, az érintettek által készített állásfoglalást, valamint hogy minden nyilvántartásba vett lobbistát kötelezzenek arra, hogy egyidejűleg nyújtsák be az adattárba is a képviselők vagy az intézmények alkalmazottai számára készített állásfoglalásaik másolatát;

Uniós ügyek

14. úgy véli, hogy az euroszkepticizmus erősödése idején rendkívül fontos az uniós intézményekbe és az azok irányítóiba vetett bizalom erősítése, valamint alapvető fontosságú az átláthatóság melletti határozott elkötelezettség, az intézmények integritásának biztosítása és a korrupció elleni küzdelem;
15. emlékeztet, hogy egy 2014-es Eurobarométer-felmérés szerint az EU lakosságának 70%-a úgy véli, hogy a korrupció jelen van az uniós intézményekben, ezért felszólítja az intézményeket, hogy haladéktalanul kezeljék e bizalomhiányt;
16. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül „az érdekelt felekkel való konzultáció általános elveiről és szabályairól” szóló 2002-es közleményét¹;
17. felhívja a Bizottság elnökét, hogy a biztosokra és főigazgatókra vonatkozó új átláthatósági intézkedéseket terjessze ki a jogalkotási folyamatban kulcsszerepet játszó és az érintett érdekeltekkel rendszeresen találkozó többi vezető uniós tisztviselőre, így az osztályvezetőkre is;
18. rámutat, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája jogot biztosít az embereknek a hivatalos dokumentumokhoz való hozzáféréshez, és kritikával illeti, hogy az európai intézmények átláthatósággal kapcsolatos egyik fő problémája az, hogy gyakran megtagadják a dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférést;
19. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki opciókat a jogalkotási aktusok, valamint az intézményi és adminisztratív rendelkezések összehangolására, és tegyen konkrét lépéseket egy olyan keret kialakítása érdekében, amely javítja a kormányzást és jogaiknak az európai szintű döntéshozatalba és politikákba való jobb integrálása érdekében kifejezetten

¹ COM(2002)0704, 2002.12.11

képviseli a jövő generációit;

20. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak fokoznia kell integritását a tudományos szakértelem felhasználása terén, nem politikai egyensúlyra törekedve, hanem a rendelkezésre álló legobjektívabb és legmegbízhatóbb információkra támaszkodva;
21. felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyszerűbbé az információkhoz való hozzáférést, és biztosítson nagyobb átláthatóságot az 1049/2001/EK rendelet 4. cikkében foglalt, kivételekre vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében;
22. nyomatékosan javasolja egy kötelező 5 éves várakozási idő bevezetését az üzleti érdekeltség vonatkozásában, amit meg kell követelni minden olyan szakértőjelölttől, aki teljes jogú tagként kíván részt venni jogszabály-előkészítéssel és döntéshozattal foglalkozó tudományos panelekben;
23. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó döntését, hogy megköveteli tagjaitól, hogy tegyék közzé a szervezetekkel vagy magánemberekkel az uniós politikák alakítása és végrehajtása témakörében lebonyolított találkozókra vonatkozó információkat;
24. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson hozzáférést a tagállamokhoz intézett hivatalos felszólító levelek és a velük szemben indított kötelezettségszegési eljárások dokumentumaihoz és információhoz, valamint a Bíróság ítéleteinek végrehajtásával kapcsolatos információkhoz;
25. tudomásul veszi és üdvözli a Bizottság annak biztosítására irányuló erőfeszítéseit, hogy átláthatóvá tegye a TTIP-tárgyalásokat, és felhívja a Bizottságot, hogy folytassa ilyen irányú erőfeszítéseit, és biztosítson minden parlamenti képviselő számára egyszerű hozzáférést a tárgyalás alatt álló szövegekhez;
26. sürgeti a Bizottság minőségi jogalkotásért, intézményközi kapcsolatokért, jogállamiságért és az Alapjogi Chartáért felelős alelnökét, hogy tartsa be ígéretét, és haladéktalanul tegyen javaslatot egy átláthatósági nyilvántartásról szóló intézményközi megállapodásra, amely megfelelő szankciós mechanizmusokat tartalmaz a szabályoknak eleget nem tevő szervezetekkel szemben; felhívja a Tanácsot, hogy uniós társjogalkotói szerepében feleljen meg az átláthatósági nyilvántartásnak;

Szakértők

27. javasolja, hogy a kedvezőtlen tudományos eredmények szelektív elhallgatása kérdésének kezelése érdekében a szabályozási és politikai folyamatokhoz való hozzájárulás feltételévé kellene tenni a tudományos tanulmányok és eljárások előzetes regisztrálását, amely meghatározza a következtetések körét és várható időpontját;
28. tekintettel a döntéshozatal feddhetetlenségének védelme terén játszott szerepére aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a szakértői csoportokban a gazdasági érdekeket bizonyos értelemben félrevezető módon regisztrálják, ami mind abszolút, mind relatív értelemben torzítja az ilyen képviselt érdekek számát, valamint aggódik a nem gazdasági vagy politikai érdekekkel szemben meglévő kiegyensúlyozatlanság miatt;
29. sürgeti a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a konzultációk során legyenek nyílt

kérdések, amelyek érdemi politikai vitát eredményeznek ahelyett, hogy csupán a már korábban meghatározott politikai irányvonalak vagy opciók megerősítésére törekednének; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a kiegyensúlyozott részvételt a konzultációk során, tükrözve az érdekeltek sokszínűségét;

30. úgy véli, hogy a ténylegesen kiegyensúlyozott részvétel biztosítása érdekében külön erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a felhívások eljussanak a különféle ágazatok szakértőihöz, a tudományos területektől a civil társadalomig;
31. üdvözli a Bizottság bejelentését, miszerint a szakértői csoportok nyilvántartásában felül fogja vizsgálni a szakértői csoportok tagjainak besorolását; úgy véli, hogy e felülvizsgálatnak oda kell vezetnie, hogy a tagok besorolása összhangba kerül az átláthatósági nyilvántartásban alkalmazott osztályozással;
32. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon jogilag kötelező erejű intézkedéseket és szankciókat annak biztosítására, hogy a számára tanácsot adó szakértői csoportok és hasonló szervezetek tagsága legyen pontosan és következetesen kiegyensúlyozott – a tagoknak az éppen tárgyalt témákban tanúsított szakértelmét és naprakész ismereteit kellőképpen figyelembe vevő –, valamint kategorizált a tagjai által képviselt érdekek jellege tekintetében, összhangban az európai ombudsman hivatalból indított OI/6/2014/NF számú vizsgálata keretében tett ajánlásokkal;
33. úgy véli, hogy a szakértői csoportok eljárásai és döntései elégtelenek; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy részletesebb információkat tegyenek elérhetővé, időben és aggregált módon, különös tekintettel az alcsoportokra; felhívja a Bizottságot, hogy honlapján tegye közzé a szakértők összeférhetlenségi nyilatkozatait és a szakértői csoportok üléseinek jegyzőkönyvét;
34. üdvözli a Bizottság arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy új rendelkezéseket vezet be a személyes minőségükben szakértői csoportokba kinevezett tagok összeférhetlensége vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy minden szakértőnek érdekeltégi nyilatkozatot kell benyújtania, melyet közzétesznek a szakértői csoportok nyilvántartásában;
35. felhívja a Bizottságot, hogy megbízatásuk teljesítése során folyamatosan ellenőrizze a szakértők függetlenségét, mivel időközben is kialakulhatnak új gazdasági érdekeltségek;
36. elismeri, hogy a szakértői csoportoknak hozzá kell férniük a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakértelemhez;
37. úgy véli, hogy a rendkívül specifikus technikai szakértelem megkövetelése nem lehet ürügy a pályáztatás megkerülésére;

Ügynökségek

38. rámutat, hogy az uniós ügynökségeknél független szakértőkre van szükség, és hogy az ilyen ügynökségek paneljein belül nagyobb hangsúlyt kell helyezni az összeférhetlenség kiküszöbölésére;
39. rámutat, hogy az ügynökségeknek döntéseiket a legjobb rendelkezésre álló bizonyítékokra kell alapozniuk; emlékeztet, hogy a tudományos megalapozottságot a szakmai vizsgálati

eljárás, valamint az eredmények átláthatósága és reprodukálhatósága biztosítja;

40. hangsúlyozza, hogy a politikák alakítását segítő megalapozott és független tudományos tanácsadás érdekében fontos megfelelő forrásokat biztosítani a házon belüli szakértelem kialakítására a specializált uniós ügynökségeknél, beleértve annak lehetőségét is, hogy publikálható kutatásokat és teszteléseket végezzenek, ezzel is növelve a közszolgálat vonzerejét a szabályozási útmutatási feladatokban anélkül, hogy a tudósok tudományos életpályája megszakadna;
41. ragaszkodik ahhoz, hogy az ügynökségek által egy adott tudományos megállapításhoz felhasznált valamennyi adat nyilvánosan elérhető és gépileg olvasható formátumú legyen, hogy lehetővé váljon a tudományos ellenőrzés és a folyamatos fejlődés; ragaszkodik ahhoz, hogy miközben a személyes magánéletet tiszteletben kell tartani, az üzleti titoktartási záradékok és az üzleti titokra vonatkozó jogszabályok ne tegyék lehetővé az adatok nyilvánosságának korlátozását; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az adatok nyilvánosságra hozatalának végrehajtását;
42. felhívja az uniós intézményeket annak biztosítására, hogy az ügynökségek rendelkezzenek a feladatuk ellátásához szükséges eszközökkel; emlékeztet, hogy jelenleg számos ügynökség szakértőit nem fizetik meg munkájukért, annak ellenére, hogy munkájuk stratégiai jelentőségű a közegészségügy és a környezetvédelem tekintetében;
43. az uniós ügynökségek tekintetében hangsúlyozza, hogy a lehetséges összeférhetlenség kiszűrése során nem helyénvaló a tudományos panelek és bizottságok tagjelöltjeinek önértékelésére támaszkodni; arra buzdítja az uniós intézményeket, hogy dolgozzanak ki proaktív ellenőrzési rendszert;
44. hangsúlyozza, hogy az Európai Gyógyszerügynökségnek (EMA) a lehető legnagyobb átláthatóságot kell biztosítania, engedélyezve a klinikai jelentésekhez való hozzáférést, és üdvözlöi az ügynökség arra vonatkozó döntését, hogy proaktívan közzéteszi az egyes gyógyszerekre vonatkozó döntéseit alátámasztó klinikai tesztekéről készült jelentéseket;
45. sürgeti az uniós ügynökségeket, hogy – az összeférhetlenség megfelelő elkerülése érdekében – tegyenek továbbra is erőfeszítéseket szigorú kritériumok és eljárások alkalmazására irányulóan, hogy biztosítani tudják tudományos testületeik számára a döntéseik által érintett gazdasági és nem gazdasági ágazatoktól, valamint az adott kérdésben meghatározott programmal rendelkezők politikai befolyásától való függetlenséget, különös hangsúlyt helyezve arra a lehetőségre, hogy a „mehívott szakértők” státuszát használják, lehetővé téve, hogy olyan szakértőktől kapjanak inputot, akik kapcsolatban állnak a szabályozott iparágakkal, ám a tudományos vélemények megfogalmazásából vagy a döntéshozatali szerepből ki vannak zárva;

Az Európai Parlamenttel kapcsolatos kérdések

46. elismeréssel adózik az Európai Parlament Kutatási Szolgálatának jó minőségű munkájának; rámutat, hogy a közérdek érvényesülése érdekében e szolgálatnak több forrásra van szüksége, és továbbra is biztosítani kell adminisztratív függetlenségét;
47. szándékában áll, hogy az átláthatóság és a civil társadalmi ellenőrzés fokozása érdekében fontolóra veszi egy, az európai parlamenti képviselők érdekeltségi nyilatkozatait

tartalmazó nyílt és kereshető adatbázis létrehozását;

48. felhívja az uniós intézményeket, hogy tegyenek lépéseket egy kötelező várakozási idő bevezetése vagy megerősítése érdekében a vezető uniós köztisztviselők és európai parlamenti képviselők esetében, amely akkor működne, mielőtt volt a köztisztviselők vagy megválasztott képviselők jogosulttá válnak arra, hogy lobbistaként dolgozzanak, ami összeférhetlenséget okozhat vagy annak látszatát keltheti és „forgóajtó”-helyzeteket eredményezhet; felszólít továbbá arra, hogy tegyék közzé azon volt vezető uniós köztisztviselők és európai parlamenti képviselők nevét, akik intézményüktől távoztak és a magánszektorba mentek dolgozni.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	1.12.2015
A zárószavazás eredménye	+: 68 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Pavel Poc, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Tibor Szanyi, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Guillaume Balas, Renata Briano, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Christofer Fjellner, Luke Ming Flanagan, Krzysztof Hetman, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, József Nagy, James Nicholson, Alojz Peterle, Bart Staes, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Marie-Christine Boutonnet, Anja Hazekamp, Jiří Maštálka

VÉLEMÉNY A JOGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Alkotmányügyi Bizottság részére

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről
(2015/2041(INI))

A vélemény előadója: Pavel Svoboda

JAVASLATOK

A Jogi Bizottság felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények legitimitásának, elszámoltathatóságának és hatékonyságának, valamint az uniós polgárok bizalmának erősítése rendkívül fontos, és úgy véli, hogy a megfelelő ügyintézésre vonatkozó uniós szabályok kulcsfontosságúak a cél elérésében annak biztosítása által, hogy a polgárok aggályaikra gyors, egyértelmű és látható választ kapjanak;
2. hangsúlyozza, hogy bár az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke rögzíti a megfelelő ügyintézéshez való jogot – amely alapján mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék, és amely rögzíti továbbá mindenkinek a jogát arra, hogy az egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, továbbá mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintszen, valamint az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják –, a koherens és átfogó kodifikált közigazgatási jog hiánya a polgárok számára megnehezíti az uniós jog értelmében fennálló közigazgatási jogaik megértését, és ezzel akadályozza őket abban, hogy jogaikkal könnyen és teljes körűen élhessenek; úgy véli, hogy az átláthatóság nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a polgárok jobban megértsék az uniós döntéshozatalt és növekedjen az uniós intézményekbe vetett bizalom;
3. úgy véli, hogy egy, az uniós intézményekre, szervekre és hivatalokra a nyilvánossággal fenntartott kapcsolataik tekintetében alkalmazandó európai közigazgatási eljárásjogi jogszabály elősegítené a magas szintű átláthatóságot és elszámoltathatóságot, növelné a polgárok nyitott, hatékony és független, a polgárok jogait tisztelő uniós igazgatásba vetett bizalmát, valamint erősítené eljárási jogaikat az uniós intézményekkel szemben;

4. ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy 2013. január 15-i, elsőprő többséggel elfogadott állásfoglalásában a Parlament felszólított egy, az Európai Unió közigazgatási eljárási jogáról szóló uniós rendelet elfogadására; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság e tekintetben még nem tett lépéseket; ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be egy egyértelmű és kötelező erejű szabályokat tartalmazó javaslatot az uniós igazgatásra vonatkozóan az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) nyitottságot, hatékonyságot és függetlenséget előíró 298. cikke, továbbá az uniós jog általános elvei alapján, a Bíróság (EUB) ítélezési gyakorlatában meghatározottak szerint; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (2) bekezdése, valamint az EUMSZ 15. cikke alapján az átláthatóság képezi az Európai Unió demokratikus alapját;
5. úgy véli, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak szigorúbb átláthatósági követelményeket kellene magukra alkalmazniuk, különösen a háromoldalú egyeztetések és az egyeztetési eljárások során; emlékeztet arra, hogy javítani kell a jogalkotási tárgyalások átláthatóságát, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden háromoldalú egyeztetést követően nyilvánosságra hozzák a tárgyalások állását, valamint hogy az EP tárgyalócsoportjának a plenáris ülés általi megbízása mellett döntsenek annak érdekében, hogy javuljon a gyakran a háromoldalú egyeztetések során megkötött első olvasatbeli megállapodások átláthatósága;
6. úgy véli, hogy egy proaktív, a jogállamiságot előmozdító átláthatósági kultúrának előfeltételét képezik az uniós intézményeken és tanácsadó szerveken belüli összeférhetlenségek megelőzésére és kezelésére vonatkozó egyértelmű és hatékony mechanizmusok; ezzel összefüggésben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Tanácsnak nincs közös magatartási kódexe, ami megnehezíti annak megítélését, hogy a feddhetetlenséget megvédi és az esetleges köteleességszegéseket szankcionálja-e, és felszólítja az Európai Tanácsot, hogy vezessen be átfogó feddhetetlenségi szabályokat a Tanács elnökére és az elnök hivatalára vonatkozóan; sürgeti a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a dokumentumokhoz való hozzáféréstől szóló politikáját és hozza azt összhangba az Európai Unió Alapjogi Chartájának vonatkozó rendelkezésével;
7. emlékeztet a dokumentumokhoz való hozzáférés fontosságára és ezért az 1049/2001/EK rendelet ambiciózus reformjára hív fel, sajnálatát fejezi ki továbbá amiatt, hogy a felülvizsgálat jelenleg a Tanácsban holtpontra jutott; tudomásul veszi az EU Bíróságának ítélezési gyakorlatát, különösen a C-39/05. P. és a C-52/05. P. sz. ügyekben hozott ítéletet, amelyben a Bíróság különbséget tett a jogalkotási és a közigazgatási eljárások dokumentumai között a jogalkotási eljárással összefüggő dokumentumok nyilvánosságra hozatalára vonatkozó feltételek vizsgálata során; emlékeztet arra, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítása során be kell tartani az adatvédelmi szabályokat;
8. hangsúlyozza, hogy az uniós intézmények átláthatóságának növelésére irányuló munkának magában kell foglalnia az Európai Parlament magatartási kódexének felülvizsgálatát; úgy véli, hogy a felülvizsgálatnak mindenképpen magában kell foglalnia az európai parlamenti képviselők egyértelműen összeférhetetlennek minősülő mellékfoglalkozásként végzett tevékenységeinek tilalmát; megjegyzi továbbá, hogy az összeférhetlenségek elkerülése érdekében az európai parlamenti képviselőknek dolgozó személyzet érdekképviseleti csoportok által történő fizetését teljes egészében meg kell tiltani;

9. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unió Tanácsa elnöksége és nemzeti képviselői feddhetetlenségét és/vagy pénzügyi érdekeltségeit nem ellenőrzik, és sürgeti a Tanácsot, hogy vezessen be egy – szankciókat is tartalmazó – külön etikai kódexet, amely kifejezetten a nemzeti küldöttekkel összefüggő kockázatokkal foglalkozik;
10. felhívja továbbá a Tanácsot arra, hogy fogadjon el átfogó magatartási kódexeket – az összeférhetlenség eseteire és a nem megfelelő magatartás hatékony megelőzési és szankcionálási eszközeire is kiterjedően – az EU két tanácsadó testülete, a Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjaira és személyzetére vonatkozóan;
11. felhívja az uniós ügynökségeket, hogy fogadjanak el iránymutatásokat az igazgatótanácsi tagok és az igazgatók, a tudományos bizottságok szakértői, valamint a fellebbezési tanácsok tagjai összeférhetlenségének megelőzésére és kezelésére vonatkozóan, továbbá fogadjanak el és hajtsanak végre egyértelmű összeférhetlenségi politikát, összhangban az uniós decentralizált ügynökségekre vonatkozó közös megközelítés nyomon követéséről szóló ütemtervvel;
12. javasolja, hogy az összeférhetlenség elkerülhetősége érdekében a biztosjelöltek pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó nyilatkozatokat ne csak az Európai Parlament Jogi Bizottsága általi formális vizsgálatnak, hanem érdemi vizsgálatnak is vessék alá; üdvözli, hogy az európai ombudsman felhívta a Bizottságot a „forgóajtó-jelenséggel” kapcsolatos vizsgálati eljárásainak szigorítására az összeférhetlenségek elkerülése érdekében; kéri konkrétan a személyzeti szabályzat 16. cikkének teljes körű végrehajtását; emlékeztet arra, hogy a bizottsági meghallgatásokkal kapcsolatos eljárásokról és gyakorlatokról, a 2014. évi eljárásból levonható tanulságokról szóló 2015. szeptember 8-i állásfoglalásában¹ (2015/2040(INI)) a Parlament „a meghallgatás illetékes bizottság általi megtartásának elengedhetlen előfeltételének” tartotta, hogy „a Jogi Bizottság a pénzügyi érdekeltségekről szóló nyilatkozatok alapos elemzését követően megállapítsa az összeférhetlenség hiányát” (4. bekezdés). követezképpen a Jogi Bizottságnak ajánlás vagy saját kezdeményezésű jelentés formájában irányelveket kell kiadnia a biztosok érdekeltségi nyilatkozatával kapcsolatos eljárások reformjának megkönnyítése érdekében (13. bekezdés);
13. meggyőződése, hogy az érdekcsoportok képviselőivel fenntartott kapcsolatokkal összefüggésben elengedhetlen egy kötelező átláthatósági nyilvántartás bevezetése a Bizottság, a Tanács és a Parlament részvételével, a jogalkotás minimális szintű átláthatóságának elérése érdekében;
14. úgy véli végezetül, hogy a visszaélést bejelentő személyek hatékony védelme segítene növelni a nyilvánosság érdeklődését és az európai intézmények demokratikus elszámoltathatóságát; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki szabályozási keretet a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozóan személyazonosságuk titokban tartása és a megtorlás bármely formájától való megóvásuk céljából; emlékeztet, hogy a Parlament arra kérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a visszaélést bejelentő személyek védelmét célzó európai program létrehozását, és üdvözli az európai ombudsman azzal kapcsolatos vizsgálatát, hogy az uniós intézmények teljesítik-e a visszaélést bejelentőkre vonatkozó belső szabályok bevezetésére vonatkozó kötelezettségüket; tudomásul veszi az

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0287.

ombudsman azon megállapítását, hogy az uniós intézmények többsége még nem vezetett be a visszaélést bejelentők védelmére vonatkozó, a személyzeti szabályzat 2014-es reformját követően kértéknek megfelelő szabályokat; kéri, hogy minden olyan intézmény, amely eddig ezt nem tette meg, sürgősen fogadjon el a visszaélések bejelentésére vonatkozó belső szabályokat, valamint alkalmazzanak közös megközelítést kötelezettségeikkel kapcsolatban.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	28.1.2016
A zárószavazás eredménye	+: 22 -: 2 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Laura Ferrara, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Sergio Gaetano Cofferati, Pascal Durand, Angel Dzhabazki, Evelyne Gebhardt, Jytte Guteland, Heidi Hautala, Constance Le Grip, Angelika Niebler, Virginie Rozière

VÉLEMÉNY AZ ÁLLAMPOLGÁRI JOGI, BEL- ÉS IGAZSÁGÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Alkotmányügyi Bizottság részére

az uniós intézmények átláthatóságáról, elszámoltathatóságáról és feddhetetlenségéről (2015/2041(INI))

A vélemény előadója: Sylvie Guillaume

JAVASLATOK

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság felhívja az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözli a Bizottság bejelentését, amely szerint 2016-ban intézményközi megállapodásra irányuló javaslatot szándékozik benyújtani, amely felülvizsgálja az érdekcsoportok képviselőire vonatkozó átláthatósági nyilvántartást; hangsúlyozza, hogy a javaslatot megelőző konzultáció során kiegyensúlyozott módon figyelembe kell venni a különböző kifejezett véleményeket; véleménye szerint az átláthatóság szintjét kötelező uniós nyilvántartás felállításával kell emelni;
2. felszólít az uniós lobbitevékenység jogalkotási „lábnyomának” önkéntes alapon való használatára; e tekintetben felhívja a figyelmet arra a lehetőségre, hogy a Bizottság javaslataihoz és a Parlament jelentéseihez mellékletek csatolhatók, amelyek egyértelműen tartalmazzák, mely lobbisták befolyása érvényesült érdemben e javaslatok és jelentések szövegében; ösztönzi az európai parlamenti képviselőket és a Tanács képviselőit, hogy – a Bizottság gyakorlatához hasonlóan – önkéntesen hozzák nyilvánosságra az érintettekkel tartott megbeszélésekre vonatkozó információkat;
3. felhívja azokat az uniós intézményeket, amelyek magatartási kódexet vezettek be – így a Parlamentet is –, hogy erősítsék meg az ellenőrzési és a végrehajtási intézkedéseiket, mint például a pénzügyi érdekeltségekre vonatkozó nyilatkozatok ellenőrzését; megjegyzi e tekintetben, hogy az ellenőrző és a szankciók kiszabására jogosult testületeknek politikailag függetlennek kell lenniük;
4. üdvözli, hogy a Bizottság két évente jelentést kíván közzétenni a korrupció tekintetében az EU-ban fennálló helyzetről; felhívja a Bizottságot, hogy minden további halogatás nélkül terjesszen elő kiegészítést a korrupció elleni küzdelemről szóló első jelentéséhez,

részletesen leírva az uniós intézményeken belüli helyzetet e tekintetben;

5. kéri a Bizottságot, hogy – annak érdekében, hogy az intézmények tiszteletben tartsák az Európa Tanács korrupcióellenes normáit –, folytassa a megbeszéléseket az Európai Unió csatlakozásáról a korrupció ellen fellépő államok csoportjához (GRECO), célul tűzve ki a csatlakozás ideiglenes menetrendjének meghatározását;
6. sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy kevés előrehaladás történt a bejelentők és az újságírók védelme érdekében, pedig ők fontos szerepet játszhatnak a korrupció elleni küzdelemben; ennek megfelelően sajnálja, hogy a Bizottság nem teljesítette a Parlament azon kérését, hogy vegyék fontolóra egy átfogó európai bejelentővédelmi program lehetőségét; felhívja a Bizottságot, hogy e tárgyban 2016 végéig adjon ki közleményt, melynek a bejelentőkre vonatkozó nemzeti szintű szabályok tekintetében fennálló helyzet értékelésén kell alapulnia, továbbá adott esetben fontolja meg a bejelentőkre vonatkozó minimumszabályok megalkotását célzó tervezet összeállítását;
7. ugyancsak sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem sikerült előrelépést elérni a rágalmozásra vonatkozó jogszabályok visszaélészerű, az újságírók és a korrupciót feltáró más szereplők megfélemlítésére való felhasználásának felszámolása tekintetében; különösen felhívja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen vitát a rágalmozás esetén kiróható büntetőjogi szankciók hatályon kívül helyezését támogató jogszabályok bevezetéséről a tagállamokban;
8. úgy véli, hogy egy független és erős, világosan meghatározott hatás- és feladatkörökkel rendelkező európai ügyészség segíthetné az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokhoz kötődő szabálysértések elleni fellépést, valamint az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokhoz kötődő szabálysértések elkövetőinek felkutatását, bűnvádi eljárás alá helyezését és bíróság elé állítását; úgy véli, hogy bármely ennél gyengébb megoldás károsítaná az Unió költségvetését; bátorítja a Tanácsot, hogy a meglévő jogi keret megerősítése és az EU pénzügyi érdekeinek még hathatósabb védelme érdekében adjon új lendületet a PIF irányelvre vonatkozó tárgyalásoknak.
9. sajnálja, hogy a Tanács blokkolta a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet felülvizsgálatát; sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el konstruktív álláspontot, figyelembe véve az Európai Parlament 2011. december 15-én első olvasatban elfogadott álláspontját, továbbá a Lisszaboni Szerződésben rögzített követelményeket; megállapítja, hogy az átláthatóság és a dokumentumokhoz való hozzáférés tekintetében a Parlament által tett ajánlások közül csupán kevés valósult meg; emlékeztet arra, hogy az átláthatóság növeli az uniós intézményekbe vetett bizalmat azáltal, hogy lehetővé teszi a polgárok számára a tájékozódást az uniós döntéshozatali folyamatokról; a polgárokat gondosan és megfelelő időben tájékoztatni kell; ismételten kifejezésre juttatja, hogy az uniós közigazgatási és döntéshozó folyamat az uniós jogszabályok és politikák legitimitásának alapvető eleme; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság a „jobb szabályozás” sarokköve;
10. ismételten javasolja, hogy az egyes uniós intézmények és szervek irányítási struktúrájukon belül jelöljenek ki a megfelelés biztosításáért és a gyakorlatok javításáért felelős átláthatósági tisztviselőt;
11. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy javítani kell a jogalkotási tárgyalások, közöttük

a háromoldalú megbeszélések átláthatóságát; ennek megfelelően megállapítja, hogy e tárgyalások átláthatóságának javítása gyanánt az illetékes parlamenti bizottság előtt be kellene számolni a háromoldalú megbeszélések fejleményeiről; különösen rámutat arra, hogy az Európai Parlament eljárási szabályzata 73. cikkének (4) bekezdése szerint a tárgyalódelegációnak minden háromoldalú megbeszélés után jelentést kell tennie az illetékes bizottság előtt és a rendelkezésére kell bocsátania a legutóbbi háromoldalú megbeszélések során elért eredményeket tartalmazó dokumentumokat; felszólít ezzel összefüggésben, hogy mind a szóbeli jelentésnek, mind a dokumentumoknak kimerítő információkat kell tartalmazniuk a háromoldalú megbeszélések aktuális állásáról; felszólít továbbá, hogy tegyék a nyilvánosság számára hozzáférhetővé mind a háromoldalú megbeszélések időpontjait, mind a megbeszéléseken részt vevő személyek nevét;

12. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy megfelelő idő álljon rendelkezésre a háromoldalú megbeszéléseken elért végleges megállapodás megszületése és annak az illetékes bizottságban való megerősítése között annak érdekében, hogy az illetékes bizottság tagjainak módja legyen még a bizottságban tartott végleges szavazást megelőzően elolvasni és a képviselőcsoportokon belül megvitatni a szöveget;
13. felszólít az átláthatóság fokozására az uniós ügynökségeknél, valamint az uniós ügynökségek más uniós szervekkel fenntartott kapcsolatai tekintetében; hangsúlyozza az átlátható folyamatok jelentőségét az ügynökségek képviselőinek kijelölése, megválasztása és kinevezése tekintetében, kiváltképpen azokban az esetekben, amikor ez a Parlament bevonásával történik;
14. úgy véli, hogy a Bizottság első kétéves korrupcióellenes jelentése ígéretes kísérlet volt a korrupció áttekintésére a tagállamokban; felhívja a Bizottságot, hogy soron következő, 2016-ban esedékes jelentésébe foglaljon bele elemzést a korrupció kockázatáról az uniós intézményekben, és emellett adjon áttekintést a korrupció tekintetében a tagállamokban tapasztalható legsúlyosabb problémákról, tegyen politikai ajánlásokat e problémák kezelésére és a Bizottság által foganatosítandó nyomon követési intézkedésekre, figyelembe véve különösen a korrupciós tevékenységeknek a belső piac működésére gyakorolt romboló hatását.

**A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN
TARTOTT ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE**

Az elfogadás dátuma	16.2.2016
A zárószavazás eredménye	+: 49 -: 1 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Michał Boni, Caterina Chinnici, Ignazio Corrao, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, József Nagy, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Udo Voigt, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Marina Albiol Guzmán, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Pál Csáky, Daniel Dalton, Dennis de Jong, Gérard Deprez, Anna Hedh, Petr Ježek, Emil Radev, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Barbara Spinelli, Elissavet Vozemberg-Vrionidi

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	21.3.2017
A zárószavazás eredménye	+: 20 -: 2 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Michał Boni, Elmar Brok, Richard Corbett, Pascal Durand, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Diane James, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Markus Pieper, Paulo Rangel, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Ţapardel, Kazimierz Michał Ujazdowski
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Gerolf Annemans, Ashley Fox, Sven Giegold, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jérôme Lavrilleux, Rainer Wieland
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Laura Agea

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

20	+
ALDE	Maite Pagazaurtundúa Ruiz
ECR	Ashley Fox, Kazimierz Michał Ujazdowski
EFDD	Laura Agea
GUE/NGL	Helmut Scholz, Barbara Spinelli
NI	Diane James
PPE	Michał Boni, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Jérôme Lavrilleux, Paulo Rangel
S&D	Richard Corbett, Ramón Jáuregui Atondo, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jo Leinen, Pedro Silva Pereira, Claudia Tapardel
VERTS/ALE	Pascal Durand, Sven Giegold

2	-
PPE	Elmar Brok, Rainer Wieland

2	0
ENF	Gerolf Annemans
PPE	Markus Pieper

Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok	
+	Gerolf Annemans
-	
0	

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik